

dne [REDAKCE] 2022 v době po 05:34 hodin v [REDAKCE], okres [REDAKCE], Pardubický kraj, po předchozím požití alkoholických nápojů a náhodném setkání s poškozenou [REDAKCE], [REDAKCE], tehdy [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], která byla v té době taktéž pod vlivem alkoholických nápojů, jakož i léčiv, tuto pozval k sobě do bytu na adresu [REDAKCE], [REDAKCE] kam s ním dobrovolně odešla, a po krátké návštěvě, při níž došlo ke slovnímu projevu poškozené o velikosti penisu obžalovaného, po čemž se cítil uražen, poškozená opustila jeho byt, a následně poškozenou, v úmyslu vykonat na ní pohlavní styk a ponížít její důstojnost v sexuální oblasti, znovu vyhledal a pronásledoval ji až k zalesněné části u chodníku mezi autobusovou zastávkou na silnici č. [REDAKCE] a ulicí [REDAKCE], kde k ní zezadu přistoupil, strhl z ní bundu, chytil ji zezadu svými rukama a otočil si ji čelem k sobě, poškozená začala padat dozadu na zem, obžalovaný spadl tělem na ni, poškozená ležela na zádech na zemi, obžalovaný dal rukama přes odpor poškozené její nohy od sebe, jednou svou rukou sáhl nejméně na prso poškozené přes oblečení, poškozená ho prosila, aby ji nechal být, a protože začala křičet o pomoc, tak obžalovaný ustal v sexuálně násilném útoku,

pravou rukou uchopil poškozenou za krk a započal ji se střední intenzitou násilí rdousit, levou rukou ji během rdoušení držel za zápěstí pravé ruky, poškozená pojala obavu o svůj život, neboť nemohla dýchat, dusila se, pokoušela se rukama i nohama fyzicky bránit, během rdoušení po krátkém časovém intervalu upadla do bezvědomí, přičemž obžalovaný rdoušení zanechal, a protože dostal strach, že poškozenou udusil, udeřil poškozenou opakovaně fackou do obličeje, aby se probírala, poškozená se pak hluboce nadechla, a poté již plynule dýchala, kdy rdoušení poškozené nebylo takové soustavné délky a natolik vysoké intenzity, aby bylo bezprostředně způsobitelné ohrozit život poškozené, avšak poškozená byla během aktu rdoušení citelně omezena ve svobodě pohybu,

obžalovaný poté poškozenou odtáhl po břicho na místo pod keře, a když uslyšel, že se někdo blíží, místo opustil, přičemž neposkytl poškozené potřebnou dostatečnou pomoc spočívající v zajištění příjezdu záchranné služby, nebo převozu do nemocničního zařízení, ani přes jinou osobu, ač mu v tom objektivně nic nebránilo, kdy poškozená, přestože dýchala, což obžalovaný v době vlastní přítomnosti na místě sledoval, ležela po rdousícím útoku před odchodem obžalovaného z místa činu po celou dobu na břicho na zemi v bezvědomí, obžalovaný jinak poškozenou nezkontroloval, zda nemá na těle zranění, a pro stav bezvědomí si musel být vědom nejméně rizika vážného následku na zdraví poškozené,

a svým jednáním poškozené [REDAKCE], rozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], způsobil zranění, a to drobnou odřeninu na špičce nosu, drobné odřeniny v koutcích úst a nad horním rtem, tržnou ranku na vnitřní straně dolního rtu, škrábanec v dolní části levé tváře délky cca 6 cm, odřeniny pod bradou, menší odřeniny na levé části krku, drobné odřeniny na zádech cca 10 cm pod krkem, škrábanec v oblasti levé lopatky délky cca 10 cm a pod ním několik menších škrábanců a menší podlitinu, škrábanec na zádech nad pravou lopatkou délky cca 4 cm, otlaky nad oběma patami, podlitinu v oblasti levého prsu vlevo od bradavky rozměru cca 2 x 4 cm, dvě červené skvrny v oblasti mezi levým prsem a pupíkem rozměrů cca 3 x 4 cm a 2 x 2 cm, shluk menších podlitin a škrábanců pod krkem vpředu na levé straně v oblasti klíční kosti rozměrů cca 7 x 4 cm, otlak nad pravým prsem ve směru do podpaží, 2 drobné odřeniny pod pupíkem, větší podlitinu pod levým kolenem, drobné odřeniny na levé paži v oblasti kosti vřetenní a v loketní jamce, otlak na pravé paži pod loktem, odřeniny na levé dlani a levém ukazováčku z vnitřní strany a na palci pravé ruky, kontuzi krku se zhmožděním, hematom na krku a hrudníku a sufuzi na hlasívkách, poškozená byla se zraněními hospitalizována dne [REDAKCE] 2022 v [REDAKCE] nemocnici, téhož dne byla na žádost poškozené hospitalizace ukončena, poškozená cítila bolesti krku, rtu a na levém prsu, v dalších dnech se zranění krku projevovalo zhoršeným polykáním, kdy pro nošení lékařsky předepsaného krčního límce, bolesti a dodržování klidového režimu byla poškozená podstatně omezena v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 7 dní, přičemž obžalovaný musel být pro mechanismus a intenzitu použitého násilí či pohybů proti tělu poškozené srozuměn se vznikem takových či obdobných následků na zdraví poškozené,

a u poškozené byla tímto jednáním dále dekompenzována emočně nestabilní porucha osobnosti, kterou před činem trpěla, a to se středně těžkou závažností zhoršení psychického stavu, s prohloubením základní symptomatiky anomální osobnosti a s rozvojem úzkostně depresivní symptomatiky, kdy poškozená si část skutku vybavovala s tím, že nemohla dýchat, dostavil se u ní v době rdoušení tísnivý pocit obavy, že zemře, a od doby činu trpí i zlymy sny,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, a to v úmyslu trestný čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobody a způsobil takovým činem psychické útrapy,

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

osobě, která jevila známky vážné poruchy zdraví, neposkytl potřebnou pomoc, ač tak mohl učinit bez nebezpečí pro sebe nebo jiného,

čímž spáchal

přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku,

přechin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku,

přechin neposkytnutí pomoci podle § 150 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 171 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest vyhoštění** z území České republiky na dobu **6 (šesti) let**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě nemajetkové újmy** poškozené [REDAKCE], rozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], k rukám zmocněnkyně [REDAKCE], advokátky se sídlem [REDAKCE], částku **150 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě škody** poškozené **Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra České republiky**, IČO: 47114304, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, částku **12 232 Kč**.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové podala dne 31. 5. 2023 obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] pro jednání, ve kterém byl spatřován zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a přechin znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, oba ukončené ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Popis skutku **dle obžaloby** spočíval v tom, že *obžalovaný dne [REDAKCE] 2022 v době od 05:30 hodin do 05:45 hodin v [REDAKCE] okres [REDAKCE], Pardubický kraj, po předchozím požití alkoholických nápojů a náhodném setkání s poškozenou [REDAKCE], nyní [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], která byla v té době také pod vlivem alkoholických nápojů, tuto pozval k sobě do bytu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], kam s ním dobrovolně odešla, a po krátké návštěvě, při níž došlo ke slovní rozepři, po níž se cítil uražen, poškozená opustila jeho byt, a následně poškozenou, v úmyslu vykonat na ní pohlavní styk a ponížit její důstojnost v sexuální oblasti, znovu vyhledal a pronásledoval ji až k zalesněné části chodníku mezi autobusovou zastávkou na silnici č. [REDAKCE] a ulicí [REDAKCE], kde k ní zeřadu přistoupil, strhl z ní bundu, chytil ji zeřadu svými rukama a otočil si ji čelem k sobě, poškozená začala padat dozadu na zem, obžalovaný spadl tělem na ni, rukama dal přes její odpor její nohy od sebe, a když poškozená začala křičet o pomoc, tak ji začal jednou rukou rdousit a zároveň ji druhou rukou osahával přes oděv, nejméně na levém prsu, poškozená pojala obavu o svůj život a opakovaně ho prosila, aby ji nechal žít, a ze všech sil se mu bránila, poškozenou se srozuměním usmrtit rdousil takovou intenzitou, až omdlela, a poté v úmyslu znemožnit své odhalení její bezvládné tělo odtáhl za nohy po břicho na odlehlé místo pod keře, a když uslyšel, že se k místu někdo blíží, utekl, tímto jednáním*

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

poškozené [REDAKCE], nyní [REDAKCE], narozené [REDAKCE], způsobil zranění, a to drobnou odřeninu na špičce nosu, drobné odřeniny v koutcích úst a nad horním rtem, tržnou ranku na vnitřní straně dolního rtu, škrábance v dolní části levé tváře délky cca 6 cm, odřeninu pod bradou, menší odřeninu na levé části krku, drobnou odřeninu na zádech cca 10 cm pod krkem, škrábanec v oblasti levé lopatky délky cca 10 cm a pod ním několik menších škrábanců a menší podlitinu, škrábance na zádech nad pravou lopatkou délky cca 4 cm, otlaky nad oběma patami, podlitinu v oblasti levého prsu vlevo od bradavky rozměru 2 x 4 cm, dvě červené skvrny v oblasti mezi levým prsem a pupíkem rozměrů cca 3 x 4 cm a 2 x 2 cm, shluk menších podlitin a škrábanců pod krkem vpředu na levé straně v oblasti klíční kosti rozměrů cca 7 x 4 cm, otlak nad pravým prsem ve směru do podpaží, 2 drobné odřeniny pod pupíkem, větší podlitinu pod levým kolenem, drobné odřeniny na levé paži v oblasti kosti vřetenní a v loketní jamce, otlak na pravé paži pod loktem, odřeniny na levé dlani a levém ukazováčku z vnitřní strany a na palci pravé ruky, kontuzi krku se zhmožděním, hematom na krku a hrudníku a sufuzi na bláskách, když ke smrti poškozené nedošlo jen díky její aktivní obraně a v důsledku skutečnosti na jednání obžalovaného nezávislých.

3. V trestní věci bylo Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve dnech 26. 6. 2023 až 28. 6. 2023 konáno hlavní líčení, za osobní účasti obžalovaného [REDAKCE] – ve výkonu vazby. U hlavního líčení byla po celou dobu přítomna tlumočnice do a z [REDAKCE] jazyka [REDAKCE].
4. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána pro trestné činy skutkově popsané ve výroku o vině rozsudku. *Oproti obsahu obžaloby* bylo vymezení skutku a právní posouzení podstatně změněno.
5. U hlavního líčení vypovídal obžalovaný [REDAKCE] a byli vyslechnuti *svědci* – poškozená [REDAKCE], rozená [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Soud dále vyslechl *znalce* [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE]. Znalecký posudek [REDAKCE] a ostatní svědecké výpovědi z přípravného řízení byly za souhlasu státní zástupkyně a obžalovaného soudem *čteny*. Rozpory/odchyly ve výpovědích obžalovaného a svědků byly soudem vždy přečteny v intencích § 207 odst. 2 tr. řádu (obžalovaný) a § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu (slyšení svědci).

A. Důkazy

Výpověď obžalovaného

6. Obžalovaný [REDAKCE] se ke skutku dle obžaloby v přípravném řízení ani u hlavního líčení *nedoznal*, když primárně sporoval úmyslné zavinění ke spáchání vraždy a znásilnění proti poškozené [REDAKCE], rozené [REDAKCE].
7. Obžalovaný vypovídal jak sám, tak na položené dotazy u hlavního líčení i v přípravném řízení – policejním orgánem byl vyslechnut po zákonném poučení jako obviněný ve dnech [REDAKCE] 2022 a [REDAKCE] 2022 za přítomnosti tlumočnice, podruhé i za účasti obhájkyne. Uvedl před soudem, že byl opilý a okolo 5. hodiny ranní dne [REDAKCE] 2022 potkal poškozenou v [REDAKCE] vedle místa, kde toho času bydlel. Poškozená se pokoušela telefonem dovolat jiné osobě a plakala. Pozval ji proto k sobě na ubytovnu, pokusil se ji uklidnit, objal ji, poškozená ho také objímala a sáhla mu rukou do kalhot, načež se smíchem komentovala, že má obžalovaný malý penis bez erekce. Nikdo jiný tam s nimi nebyl přítomen. Poškozená z bytu bez kladení odporu po zhruba 10 minutách odešla. Obžalovaného se dotklo, že se mu poškozená vysmála, a proto s dílčím časovým odstupem šel za poškozenou až na místo činu. Cílem bylo, aby se poškozená rozbřečela a takové urážky od ní se neopakovaly. V přípravném řízení vypověděl, že chtěl poškozenou vylekat, aby se bála, že ji znásilní. Usuzoval, že poškozená nevěděla, že ji sleduje (č. l. 46). Jakmile obžalovaný poškozenou dostihl, sáhl na ni, spadla z ní bunda, kterou odhodil, otočil poškozenou k sobě čelem, vzal ji za ramena, poškozená udělala krok zpět a začala padat na zem, obžalovaný spadl

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

tělem na poškozenou. Když na poškozenou dopadl, byly nohy poškozené mírně roztaženy, pravá noha obžalovaného byla mezi nohama poškozené. Poškozená se pokoušela odkopnout obžalovaného nohou, zčásti se bránila i rukama. Obžalovaný tedy tělo poškozené k sobě popotáhnul. Prakticky tak klečel v rozkroku poškozené. Držel poškozenou za ruce. Nesahal na intimní místa těla poškozené, nic takového si nepamatoval. Byla *pro rozpor* přečtena část výpovědi obžalovaného (obviněného) z přípravného řízení, podle které sahal na prso a zadek poškozené přes oblečení v době před počátkem křiku poškozené, po kterém už poškozenou neosahával (č. l. 47). Obžalovaný pak u hlavního líčení doplnil, že je možné, že na prso poškozené přes oděv sahal, nečinil však rukou v oblasti prsou poškozené žádné výrazné pohyby. Neroztahoval poškozené nohy a nesvlékal ji. Ptal se poškozené, proč se mu směla. Hovořil k ní více českým jazykem. Poškozená nežádala, aby ji obžalovaný nechal být nebo dýchat – říkala pouze v českém jazyce, že obžalovaný skončí ve vězení za znásilnění. V přípravném řízení obžalovaný v postavení obviněného uvedl, že poškozená ho před rdoušením prosila, aby jednání zanechal (č. l. 46). Obžalovaný k tomu u soudu dodal, že poškozená jen řekla, aby obžalovaný odešel.

8. Poškozená začala křičet, vykřikla 2x nebo 3x. Aby s křikem přestala, uchopil ji obžalovaný svou pravou rukou za krk, stisk trval krátce cca 15 až 30 sekund a nebyl velké intenzity, avšak střední síly. Levou rukou v tuto dobu držel poškozenou za zápěstí pravé ruky. V přípravném řízení obžalovaný poukazoval na sevření krku poškozené v rozsahu 1 minuty (č. l. 46) – u hlavního líčení tvrdil, že před policejním orgánem vypověděl, že držení krku poškozené časově trvalo „do minuty“. Poškozená stále ležela na zádech. Obžalovaný nepotvrdil, že poškozená říkala, že není schopna dýchat, podotkl ovšem, že se pokoušela mluvit a vydechnout. Nebyl si vědom, že se už dusila. Poškozená upadla do bezvědomí, obžalovaný krk poškozené pustil a 3x dal poškozené facku do tváře slabé intenzity, aby se probírala, načež se poškozená hluboce nadechla a rukou provedla pohyb značící úmysl k odhození člověka pryč, potom spala. V přípravném řízení obžalovaný zmínil, že se vylekal, že poškozenou udusil, když přestala dýchat a nehýbala se (č. l. 46). Zodpověděl, že sám má váhu 135 kg a je vysoký 178 cm.
9. Protože přšelo, obžalovaný tvrzeně vzal poškozenou za ruce a posunul tělo bezvládné poškozené po břiše pod keře cca 2 metry, obličej poškozené nebyl během tažení těla na zemi. Na místě vedle poškozené cca 10 – 15 minut zůstal, v přípravném řízení v první výpovědi odkázal na časový interval půl hodiny nebo více (č. l. 46), v druhé výpovědi 5 – 10 minut (č. l. 53). Neregistroval na poškozené žádnou krev, oděrky či jiné zranění. Pozoroval, že poškozená celou dobu dýchala, jinak stav poškozené nekontroloval. V přípravném řízení poznamenal, že poškozená dýchala těžce (č. l. 46), k čemuž u hlavního líčení korigoval, že takto hluboce dýchala ze začátku. Poškozenou ponechal ležet na břiše, s hlavou na bok, aby jí nezapadl jazyk. Pak z místa odešel. Nevěděl, jak rychlou chůzí místo činu opustil. Oproti přípravnému řízení neuvedl, že šel pryč, když zaslechl, že k místu jde jiná osoba (č. l. 46). U hlavního líčení popsal, že jen slyšel zvuk, po kterém odešel, protože dostal i strach, že by tam mohl být objeven. Pomoc pro poškozenou nezavolal. Nevěděl, co má dělat, byl opilý, neznal telefonický kontakt na záchrannou službu a na ubytování spolubydlící spali. V přípravném řízení poukázal i na jazykovou bariéru (č. l. 53). Báł se současně, že skončí ve vězení. Oblečení bylo od bláta, dal ho proto na ubytovně do pračky, kterou zapnul. Šel do sprchy, poté spal. Druhý den myslel na skutek, který se stal. Na místo činu se nevrátil, aby zjistil, co se s poškozenou stalo. Slyšel však, že bylo oznámeno napadení a nikdo nezemřel.
10. Obžalovaný namítal, že neměl v úmyslu poškozenou usmrtit ani znásilnit. Stydí se za skutek, jak ho spáchal, a lituje toho. Až bude zaměstnán, zaplatí poškozené náhradu nemajetkové újmy nejméně v částce, jakou v trestním řízení požadovala. Před incidentem v České republice pracoval, dosahoval pravidelného měsíčního příjmu, ze kterého posílal peníze vlastní matce a na výživné nezletilému synovi na [REDAKCE]. V České republice nemá rodinné vazby a stabilní zázemí. Pracuje zde bratr obžalovaného, na zaměstnaneckou kartu s povolením k pobytu.

Svěddecká výpověď poškozené

11. Svědkyně – poškozená [REDAKCE], rozená [REDAKCE], si na skutek pamatovala jen částečně. V přípravném řízení vypovídala ve dnech [REDAKCE] 2022 a [REDAKCE] 2023, u hlavního líčení dne [REDAKCE] 2023. Vybavila si, že byla u obžalovaného v bytě, avšak nevzpomínala si, že by tam s obžalovaným byli ve sporu, ani že by ho slovně urazila. Toho dne požila alkoholické nápoje a léky na spaní, byla ve špatném psychickém rozpoložení, krátce po propuštění z psychiatrické léčebny. Od dětství trpí psychickými problémy, 3x se pokusila o sebevraždu.
12. Poškozená před soudem konstantně popsala, že ležela na zemi, byla rdoušena, nemohla dýchat, stisk krku byl silný a po celou dobu stejný, přes obranu poškozené se nezmírnil. Žádala obžalovaného, který byl tělem nad ní, aby ji přestal rdousit. Nevyloučila, že byla obžalovaným vyzvána, aby ustala v křiku. Rdoušení netrvalo minuty, maximálně 1 minutu. V přípravném řízení ve svědecké výpovědi poškozená označovala rdoušení délky 5 minut nebo 2 minuty, respektive nevěděla konkrétní časový rámec (č. l. 99 p. v.). U hlavního líčení doplnila, že akt rdoušení vnímala jako „chvilky“. Během rdoušícího útoku poškozená křičela či jiným hlasovým projevem říkala, že nemůže dýchat – tato slova pronesla před obžalovaným buď opakovaně, nebo nejméně jedenkrát. Podotkla, že rdoušení bylo provedeno 2 rukama. V přípravném řízení vypověděla, že neví, zda obžalovaný držel krk 1 či 2 rukama (č. l. 93). Poškozená cítila strach, že zemře. Bránila se rukama i kopy nohama.
13. Obžalovaný poškozené násilím roztáhnul nohy, sahal jí na stehna. Další osahávání na intimních partiích těla poškozená u hlavního líčení nepotvrdila, shodně jako v první výpovědi svědkyně z přípravného řízení (č. l. 93). Ve druhé svědecké výpovědi u policejního orgánu poškozená poukazovala na možné sahání na prsa rukama obžalovaného přes oblečení (č. l. 99). Vyjevila soudu nejistou vzpomínku, že dostala od obžalovaného facku do obličeje – nedokázala uvést, v jaké fázi celého jednání. Jiné skutečnosti si nepamatovala, ani zda cokoliv říkal obžalovaný, nebo zda bylo jakkoliv přesouváno tělo poškozené na jiné místo.
14. Když se poškozená na zemi probudila, pravděpodobně ležela na zádech, v ústech neměla hlínu ani listí. Chůzí se odebrala najít pomoc. V přípravném řízení poznamenala, že jí nebyla zima, kalhoty byly mokré v oblasti klína (č. l. 99 p. v.). Poškozená byla tehdy zmatená, psychicky rozrušená, dezorientovaná, bála se. Zvonila na zvonek u blízkého rodinného domu, kde se pokusila přelézt plot, neboť zpočátku nikdo neotevíral. Nevěděla, zda se ležením na plot na těle poranila.
15. Poškozená se vyslovila, že se na obžalovaného nezlobí, i když má přes odstup času po činu zásadně narušený psychický stav. Poškozené se zdají špatné sny s problematikou znásilnění a osahávání, v posledních 2 měsících prožívá tyto sny denně. Po celou dobu od skutku má odpor k pohlavnímu styku s manželem. V nemocnici byla hospitalizována jen během prvního dne, podepsala revers. Poškozenou bolel krk a trápil ji pocit sevření hrdla, nejméně po dobu 1 týdne. Nosila krční límec zhruba 14 dní. Na těle poškozené byly modřiny, natržený ret a uražený kus zubu, což před činem neměla. V pracovní neschopnosti nebyla, protože nechtěla, aby kdokoli v zaměstnání o incidentu věděl. V době skutku byla vysoká 165 cm, s váhou cca 75 kg.

Výpovědi ostatních svědků

16. Svědkyně [REDAKCE] – matka poškozené vypověděla, že poškozená má od dětského věku psychické poruchy a úzkostné stavy, opakovaně byla podrobena psychiatrickému léčení, pokusila se o sebevraždu, nemohla spát a brala léky – antidepresiva, stabilizátory nálady, antipsychotika a anxiolytika, popřípadě léky na spaní. Poškozená v minulosti nikdy ve vyšším rozsahu alkohol neužívala, v poslední době před skutkem se však u ní pravděpodobně dosavadní úzkosti prohloubily, což vedlo k požití alkoholických nápojů. Rozhodný večer byla poškozená s matkou doma, šla spát v normálním stavu mezi 23:30 hodin a 00:30 hodin, o odchodu poškozené během noci ven matka nevěděla. Okolo 07:30 hodin ráno dalšího dne matka mluvila

telefonicky s poškozenou, která říkala, že došlo k pokusu o znásilnění a zabití a že jede do nemocnice, kam se za ní matka vydala. Na poškozené pak registrovala vyčerpání a úzkost, na těle škrábance, v obličejí petechie a překrvené spojivky. Odvezla poškozenou z nemocnice na žádost pryč a během sprchování doma upozorovala na poškozené gelový flek cca 12 x 8 cm s hlínou na podbřišku, ke kterému svědkyně jako lékařka usuzovala, že šlo o spermiie, nebo sekret z pochvy. Poškozená poté trpěla bolestmi hlavy a krční páteře, trvajícími cca 1 týden, a nosila po tuto dobu krční límec, který potom odkládala kvůli zaměstnání.

17. Svědek [REDAKCE] – známý, nikoli partner poškozené. V časovém rozmezí 2. a 3. hodiny ráno v daný den byl opakovaně telefonicky kontaktován poškozenou, která se s ním chtěla setkat, což odmítnul, protože jel domů spát. Kolem 7. hodiny ranní ho vzbudili rodiče s tím, že sousedé volali, že k nim leze přes plot žena s blond vlasy, o které si mysleli, že jde o partnerku [REDAKCE], avšak jednalo se o poškozenou. Poškozená se projevovala zmateně, mluvila dílem nesmyslně a byla celá od bahna. Na začátku poškozená [REDAKCE] ani nepoznala, nebyla schopna udržet oční kontakt, měla nepřítomný pohled.
18. Svědek [REDAKCE] – kamarád poškozené uvedl, že mu poškozená telefonovala cca ve 2 hodiny ráno, dorazila za ním do baru v [REDAKCE], pili alkohol na oslavě narozenin kamaráda, pak okolo 04:00 hodin – 04:30 hodin doprovodil poškozenou do místa pobytu. Poškozená mu potom znovu volala, nevěděl, proč. Šel za poškozenou k domu, kde čekal zhruba 10 minut, načež se poškozená zezadu objevila, že chce jít spát. Neregistroval na poškozené výrazný vliv návykových látek, chůze poškozené byla normální, nemluvila nesrozumitelně. [REDAKCE] opět poškozenou doprovodil ke dveřím a odešel. Když odtud odcházel, upozoroval jinou osobu, pravděpodobně mužské menší postavy a bez vlasů, jak se dívala ze dveří budovy stojící naproti. Svědek [REDAKCE] dodal, že vždy nosí brýle. Nebyl s poškozenou v partnerském vztahu. Obžalovaného u hlavního líčení nedokázal identifikovat.
19. Svědkyně [REDAKCE] – majitelka rodinného domu, u kterého poškozená po činu hledala pomoc. Vypověděla, že poškozená visela na plotě v nemohoucím stavu na brance vysoké cca 1,5 m, jako kdyby se zasekla během přelézání plotu. Horní část těla poškozené směřovala do zahrady a dolní končetiny do ulice. Byla zmatená a po těle celá od bláta. V noci přišlo. Poškozená říkala, že se ji neznámý [REDAKCE] pokusil znásilnit. Od dcery pak svědkyně [REDAKCE] zjistila, že poškozená zhruba ve 3 hodiny ráno dávala na Instagram video z baru, na kterém vypadala opilá.
20. Svědkyně [REDAKCE] – obsluha v [REDAKCE] v [REDAKCE], kam se kolem 3. či 4. hodiny ráno dostavila poškozená cca 20 minut před koncem provozní doby za svými známými, ke kterým se posadila – byl tam přítomen i [REDAKCE]. V době příchodu byly na poškozené patrné známky předchozí aplikace návykové látky. Z alkoholických nápojů vypila poškozená v baru Gin s tonikem a u stolu s kamarády pila ze společné nádoby s alkoholem, která obsahovala vodku a Red Bull, z čehož nelze konstatovat, kolik toho poškozená vypila. Svědkyně [REDAKCE] tuto skupinu ani sama neobsluhovala. Poškozenou znala jen okrajově, když občasně – nahodile docházela do tohoto baru. Nikdy nebyla přítomna chování k mužům ze strany poškozené, které by jakkoliv vybočovalo.
21. Svědek [REDAKCE] – spolubydlící obžalovaného z ubytovny na adrese [REDAKCE]. Potvrdil, že toho večera zhruba od 20. hodiny obžalovaný popíjel alkoholické nápoje – tvrdý alkohol a pivo na ubytovně během oslavy narozenin kamaráda cca do půlnoci, a pak šel do baru [REDAKCE], kde pil opět tvrdý alkohol a pivo v neznámém množství. Okolo 3. nebo 4. hodiny ráno z baru odcházeli, [REDAKCE] šel domů, obžalovaný zůstal venku s dalšími známými, včetně [REDAKCE]. V tuto dobu byl obžalovaný opilý, avšak vnímal. Svědek [REDAKCE] byl potom na ubytovně, tam spal až do dopoledních hodin druhého dne, v samostatném pokoji. Když vstal, obžalovaný spal a spolubydlící [REDAKCE] ukázal [REDAKCE] videozáznam, jak kolem 7. hodiny ráno natočil obžalovaného, který spal ve sprše pod tekoucí vodou a pral

oblečení v zapnuté pračce, což pro tento den a ranní hodinu nebylo obvyklé. [REDAKCE] říkal, že se v minulosti stalo, že našel obžalovaného spícího na podlaze v kuchyni. Dalšího dne potkal [REDAKCE] obžalovaného, který se mu poprvé zdál divný, vylekaný. Obžalovaný jen řekl, že si nepamatuje, co den předtím dělal. Celý týden se obžalovaný choval jinak. Nestávalo se, že by byl obžalovaný pod vlivem alkoholu agresivní. [REDAKCE] nebylo známo, že by obžalovaný v České republice navázal partnerský či milenecký vztah s ženou. Kolegové ze zaměstnání považovali obžalovaného za hodného člověka a nebyli schopni pochopit, že by mohl spáchat skutek, pro který je trestně stíhán. [REDAKCE] se s obžalovaným znal 4 roky.

22. Svědek [REDAKCE] – druhý spolubydlící obžalovaného z ubytovny na adrese [REDAKCE], [REDAKCE]. Popsal, že natočil obžalovaného na video, když dne [REDAKCE] 2022 okolo 06:40 hodin spal vestoje ve sprše, ač tekla voda, a pral oblečení v pračce, přestože nikdy jindy jednak v neděli, jednak takto brzy ráno nikdo v bytě nepral. Dne [REDAKCE] 2022 od 18. hodiny na ubytovně pili alkoholické nápoje, včetně tvrdého alkoholu, slavily se narozeniny kamaráda. [REDAKCE] po skončení oslavy již nešel ven do baru, odešel do pokoje spát. Během noci nezaznamenal v bytě žádný zvuk ani hlas, nic ho neprobudilo, avšak v pokoji hrála hudba, u které usnul. Obžalovaný nepil alkoholické nápoje často, jen v rámci oslav. Jedenkrát se v době minulé stalo, že opilý usnul v kuchyni, a proto bylo pořízeno video spícího obžalovaného ve sprše, aby mu ho [REDAKCE] mohl ukázat. Obžalovaný byl v následujících dnech potichu, nechtěl si povídat a odmítl společně jít na pivo. Ani pod vlivem alkoholu nebyl obžalovaný nikdy agresivní, choval se vždy normálně a pomohl, bylo-li třeba. Znali se spolu 2 roky.
23. Svědek [REDAKCE] uvedl, že zná obžalovaného 3 roky ze zaměstnání, chodili spolu i do baru v [REDAKCE] cca 1x za měsíc. U obžalovaného nikdy neregistroval žádnou partnerku. Stalo se, že byl obžalovaný opilý, nejednalo se však o silnou opilost, nechoval se agresivně. [REDAKCE] nemohl uvěřit, že by obžalovaný dokázal spáchat takové činy, které jsou předmětem trestního řízení. V nočních hodinách ze dne [REDAKCE] 2022 na den [REDAKCE] 2022 společně byli v baru [REDAKCE] do 2 hodin ráno, požívali alkoholické nápoje, a pak odtamtud pokračovali na náměstí v [REDAKCE], kde pili pivo. V chování obžalovaného nepozoroval žádné neklidné projevy. Svědek [REDAKCE] potom z místa odešel a obžalovaný s druhým známým říkali, že také půjdou domů.

Znalecké posudky

24. Znaleckým posudkem z oboru **zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, znalce [REDAKCE], bylo prokázáno, že zranění poškozené [REDAKCE] nastala opakovaným tupým násilím o malé až střední intenzitě, odpovídala by kombinaci aktivně a pasivně vedeného násilí, buď úderům otevřenou dlaní ruky či pěstí, nebo tlaku tupého předmětu – lokte či kolena na hrudník, anebo tečnému kontaktu tupého předmětu s tělem – například nehtu. Zranění krku vzniklo střední intenzitou násilí a konvenovalo stisku ruky nebo rukou od jiné osoby a tlaku i tahu nehtů, tj. mechanismu rdoušení. Bylo průkazné i dušení poškozené, se zřetelem ke krevním výronkům na hlasívkách a na kůži obličej, jakož i pro nástup bezvědomí a subjektivní potíže udávané poškozenou – tlak v krku. Znalec usuzoval dle obsahu spisu i na krevní výronky – petechie na kůži obličej, které nebyly v prohlídce těla ani ve zdravotní dokumentaci popsány. Poranění na trupu či končetinách by bylo dobře vysvětleno tahem těla poškozené proti nerovné podložce ve smyslu smýkání, například pasivně – jinou osobou, nebo aktivním pohybem těla poškozené, případně proti vystupující překážce. Násilí proti poškozené směřovalo v převažujícím rozsahu zepředu až zleva, což by korespondovalo s čelním postavením proti pachateli, a dílem zezadu. Lze usuzovat na sníženou polohu poškozené v době násilí, kupříkladu vleže. Okolnosti popsané v obžalobě, oproti samotným tvrzením obžalovaného z přípravného řízení, fyzické nálezy na těle poškozené ze soudně lékařského pohledu zdůvodňovaly lépe. Jiný mechanismus vzniku poranění, například jen kontakt s pevnou překážkou – plotem, který by sám o sobě prokazoval oděrku na levém stehně, u ostatních zranění nebyl pravděpodobný, primárně nikoli na krku poškozené. Následky na zdraví byly čerstvé, mohly vzniknout během jednoho úrazového děje. Násilí na krk poškozené působilo, i za situace více intenzivního a soustavného

tlaku, pravděpodobně kratší dobu, v řádu jednotek až několika málo desítek vteřin, popřípadě mírně déle, avšak nesouvisle a přerušovaně. Poškozená vlivem rdoušení upadla do bezvědomí, na kterém se mohl podílet i požitý alkohol. Nebylo možno objektivně doložit takovou intenzitu násilí, která by byla, ve vztahu ke všem zraněním poškozené, dostatečná ke vzniku závažných následků na zdraví či životě. Stisk krku rukou je obecně velmi rizikový a nebezpečný. Za předpokladu delší dobu trvajícího a intenzivního soustavného tlaku na krk, v řádu jednotek minut a s mírně větší intenzitou vykonaného násilí, by šlo o mechanismus způsobilý i k ohrožení života a usmrcení. V takovém případě vznikají více závažná zranění – poškození hrtanových chrupavek, zhmoždění měkkých tkání krku či orgánů těžšího stupně. Dušení poškozené osoby nejprve vede ke ztrátě vědomí, až pokračováním rdousícího jednání nastane zástava dechu a krevního oběhu. I v případech obdobné intenzity násilí na krk člověka, jakou zvolil obžalovaný proti poškozené, by v krajním případě mohlo dojít k reflexní zástavě srdce a k úmrtí, což je spíše vzácné. Poškozená byla dne [REDAKCE] 2022 lékařsky ošetřena a krátce hospitalizována v [REDAKCE] nemocnici, odkud byla na svou žádost stejný den propuštěna. Léčba byla konzervativní, spočívala v užívání medikace proti bolestem a v nošení krčního límce. Omezení v běžném způsobu života bylo dáno bolestivostí a dodržováním klidového režimu po dobu 7 – 10 dní. Jednalo se o celkovou poruchu zdraví – lehké ublížení na zdraví. Poranění neohrožovala poškozenou na životě.

25. Znaleckým posudkem z oboru **zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, znalkyně [REDAKCE], bylo shledáno, že u poškozené byla v době činu přítomna duševní porucha – emočně nestabilní porucha osobnosti. Poškozená se mimoto nacházela pod vlivem alkoholu a léků. Porucha osobnosti poškozené, pro kterou se dlouhodobě podrobovala léčbě s medikací, se vyznačuje mimo jiné výraznými tendencemi jednat impulzivně, nestabilní emocionalitou, depresivními propady, nejistou představou o sobě samé, sebepoškozováním i sebevražednými pokusy. Tato osobnostní struktura je spojena i s poruchou příjmu potravy a abusem alkoholu/farmak. Nejde o psychózu. V důsledku skutku došlo u poškozené k dekompenzaci poruchy osobnosti, se středně těžkou závažností, v podobě zhoršení základní symptomatiky anomální osobnosti a rozvoje úzkostně depresivní symptomatiky – se zřetelem k prožívání nastalé situace. Na str. 30 znaleckého psychiatrického posudku byl rekapitulován průběh znaleckého vyšetření poškozené, která popsala, že v době rdoušení nemohla dýchat a myslela si, že bude zardoušena, z čehož byl pro znalecké zkoumání zřejmý dopad na psychiku poškozené (č. l. 361 p. v.). Stav poškozené k datu psychiatrického vyšetření nebyl zcela stabilizován a nelze vyloučit, že dekompenzace trvá i v současné době, když anomální osobnosti mají významně oslabeny adaptační mechanismy proti stresu a zátěži. Posttraumatická stresová porucha nebyla prokázána. Poškozená po činu trpěla částečnou amnézií, která napomohla k tomu, aby u poškozené posttraumatická stresová porucha nenastala. Vnímání skutečností poškozenou v době skutku nebylo narušeno chorobnými fenomény, bludy či halucinacemi. Lze předpokládat negativní vliv alkoholických nápojů a léků v době činu na vyhodnocení situace poškozenou a možnosti obrany. Kombinace alkoholu s hypnotiky má významně záporné dopady na volní schopnosti.
26. Znalecký posudek z oboru **zdravotnictví, specializace klinická a forenzní psychologie**, znalce [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], prezentoval poškozenou jako nestandardně komponovanou osobnost, submisivní a nejistou, s kolísavým sebehodnocením, depresemi a emočními potížemi. Nebyly prokázány disociální rysy, schizoidní ani histrionské známky chování. Poškozená je schopna zpravidla dobře regulovat vlastní jednání, v době zátěže by se mohla projevit vyšší impulzivita. Obecná věrohodnost poškozené je z psychologického hlediska forenzně nevýznamně snížena osobnostním profilem. Poškozená vylíčila skutek bez latencí, dramatizace a bez evidentní motivace mluvit ve věci nepravdu. Nejjistily se sklony ke lhavosti, konfabulaci a účelovému zkreslování výpovědi. Validita výpovědi poškozené nebyla obecně snížena ani jinými faktory – bludy, halucinace nebyly znalecky seznány. Skutek vedl ke zhoršení

psychického stavu poškozené. Nevznikla posttraumatická stresová porucha, avšak dílem se objevily posttraumatické potíže – noční můry o znásilnění, vyhýbavost například vůči státním příslušníkům [REDACTED]. Nelze predikovat vliv incidentu na budoucí duševní zdraví s ohledem na amnézii, která negativní projevy na psychice poškozené tlumila a fakticky plnila ochrannou úlohu. Bude-li si poškozená vybavovat případně na jiné detaily jednání obžalovaného, mohlo by dojít k opětovnému zhoršení psychického stavu poškozené. Vzpomínka, že poškozená nemohla dýchat, je vysoce zátěžová, neboť jde o provázanost skutkového děje s prožíváním oběti, která psychicky vnímala skutek obžalovaného jako život ohrožující. Na str. 22 znaleckého posudku bylo popisováno znalecké vyšetření poškozené, která uvedla, že během rdoušení cítila obavu, že zemře (č. l. 357 p. v.). I v době znaleckého zkoumání byl tedy tento symptom v projevech poškozené patrný.

27. Znaleckým posudkem z oboru **zdravotnictví, odvětví toxikologie**, znalkyně [REDACTED], byla v krvi odebrané u poškozené dne [REDACTED] 2022 v 08:00 hodin stanovena hladina ethanolu na 1,31 g/kg, kdy zpětným přepočtem k době činu okolo 05:30 hodin bylo možno určit míru koncentrace alkoholu v krvi v rozmezí 1,61 g/kg – 1,81 g/kg. V době skutku i v době odběru krve byla poškozená zřejmě v eliminační fázi. Prokázaná hladina alkoholu v krvi by odpovídala u poškozené lehkému stupni alkoholické opilosti, byla-li dle spisového materiálu navyklá k pití alkoholu, jinak střednímu stupni alkoholové opilosti, který bývá spojen i s potácivou chůzí a mohou se vyskytnout pády. Poškozená dlouhodobě užívá léky na psychický stav, na které je zvyklá. Věděla, že na psychiatrické léky nesmí pít alkoholické nápoje. V krvi poškozené se zjistila i přítomnost takových léků. Tyto léky v eliminačním procesu mají tlumivý efekt, což by v souhrnu s požitým alkoholem mohlo vést až k těžkému stupni alkoholické opilosti, spjatému obecně s těžkým útlumem duševních, smyslových a motorických funkcí, se stavy zmatenosti, ztrátou místní a časové orientace, s neudržením vzpřímené polohy těla až s neschopností samostatné chůze. Léky v krvi poškozené byly v terapeutické nebo i menší dávce, nevedly přímo k intoxikaci, protože znalkyně toxikoložka u hlavního líčení dodala, že kombinace alkoholu s léky mohla v eliminační fázi způsobit stav lehké až střední alkoholové opilosti, kdy člověk vnímá okolí.
28. Znaleckým posudkem z oboru **zdravotnictví, zdravotnická odvětví různá, specializace psychologie**, znalece [REDACTED], byl posuzován obžalovaný, u kterého byla vyhodnocena omezeně strukturovaná osobnost, v rámci průměrného intelektu nevykazující významná vybočení, s hodnotovou orientací bez relevantních odchylek od standardu. U obžalovaného jsou zachované schopnosti poznávání, paměti a přiměřené analýzy. Nebyly obecně zaznamenány známky lhavosti ani sklony k záměrnému či účelovému zkreslování informací. Do charakterových vlastností pronikají sociálně-kulturní znaky jiného prostředí, včetně životních hodnot. Obavy z válečného stavu v zemi původu zvyšují stresové aspekty jednání obžalovaného, protože mohou ovlivnit i momentální míru ovládnutí. Obžalovaný je běžně schopen odolat impulsům a zdolat zátěž. Do reakcí obžalovaného na stres se promítají okolní vlivy, včetně působení alkoholu. Obranným mechanismem je projekce, kdy špatné chování ostatních je schopen oplácet. Sekundární obranou je vytěsnění. Obžalovaný projevoval lítost a snahu po nápravě i formou podání omluvy poškozené. Resocializace je u obžalovaného možná, bude se odvíjet od vyřešení vztahu obžalovaného k alkoholickým nápojům.
29. Znaleckým posudkem z oboru **zdravotnictví, odvětví psychiatrie**, znalce [REDACTED], vypracovaným s využitím konzultanta – **sexuologa** [REDACTED], byl u obžalovaného konstatován škodlivý nadměrný abus alkoholů, nikoli však závislost na návykových látkách. V době skutku se obžalovaný nacházel ve stádiu středně těžké až těžké opilosti. Nejednalo se o patickou opilost. Nebyla ani falopletismografickým vyšetřením prokázána sexuální deviace nebo jiné prvky sexuální agresivního chování obžalovaného. V důsledku opilosti byla v době činu významně zasažena schopnost obžalovaného vyhodnotit realitu, situaci a kontrolovat vlastní jednání. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly podstatně sníženy,

výhradně vlivem požitých alkoholických nápojů, a nebyly vymizelé. Obžalovaný znal dopady alkoholu na svůj organismus, je schopen odolat požití alkoholických nápojů. Pobyt na svobodě u obžalovaného z psychiatrického pohledu není zvýšeně rizikový, nebude-li nadměru požívat alkohol. Znalec psychiatr nenavrhol pro obžalovaného žádné ochranné opatření, ani ochranné léčení protialkoholní či sexuologické.

B. Skutkový základ a právní posouzení viny

30. Skutek se odehrál dne ■■■■ 2022 v době po 05:34 hodin v ■■■■. *Doba činu* byla oproti obsahu obžaloby formálně upravena, když takto plně odpovídala kamerovému záznamu z Mateřské školy ■■■■, který prokazoval počátek doby sledování poškozené obžalovaným v čase 05:34 hodin – kamerový záznam na CD (č. l. 490) je časově posunut dozadu o 1 celou hodinu a byl vyhodnocený policejním orgánem protokolárně (č. l. 491). Dle úředního záznamu Policie ČR (č. l. 498) byl na tomto kamerovém záznamu policistou ztotožněn obžalovaný ■■■■, který sám ve výpovědi potvrdil, že za poškozenou z ubytovny šel až na místo činu, kde ji atakoval. Poškozená ■■■■ dle protokolu o rekognici *in natura* ze dne ■■■■ 2022 označovala opakovaně obžalovaného za pravděpodobného pachatele činu (č. l. 130 – 134). *Místo činu* v zalesněné části u chodníku mezi autobusovou zastávkou na silnici č. ■■■■ a ulicí ■■■■ bylo prokázáno i protokolem o ohledání místa činu s fotodokumentací (č. l. 515 – 534).
31. Obžalovaný ve výpovědi aproboval popis skutku ve výroku o vině rozsudku, že jednal *po předchozím požití alkoholických nápojů*. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalce ■■■■, nebyla u obžalovaného prokázána žádná duševní porucha, ani závislost na návykových látkách. Byl však deklarován škodlivý nadměrný abusus alkoholu, který vedl v době činu k *podstatnému snížení* rozpoznávací a ovládací schopnosti. Obžalovaný *nebyl nepřičetný*, když jednak v době skutku nevykazoval duševní poruchu, jednak rozpoznávací a ovládací složky jednání nebyly vymizelé. Požívání alkoholu obžalovaným během rozhodné noci i v časných ranních hodinách dne ■■■■ 2022 v souhrnu stvrzovali ve výpovědích svědci ■■■■, ■■■■ a ■■■■. I poškozená se nacházela pod vlivem alkoholu a léků, jak sama vypověděla. Pití alkoholických nápojů poškozenou ■■■■ před dobou činu plynulo i ze svědeckých výpovědí ■■■■, se kterým se poškozená v baru v ■■■■ setkala okolo 2. až 3. hodiny ráno, a ■■■■, jež v tomto baru obsluhovala. Míra vlivu alkoholu na poškozenou byla jednoznačně patrná ze záznamu o dechové zkoušce provedené dne ■■■■ 2022 v 07:10 hodin, kterou bylo poškozené v dechu naměřeno 1,60 ‰ alkoholu, *ve spojení* se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, znalkyně ■■■■, kterým byla zkoumána hladina alkoholu v krvi poškozené. Odběr krve byl vykonán dne ■■■■ 2022 v 08:00 hodin, s výslednou hodnotou 1,31 g/kg alkoholu, kdy toxikologicky zpětným přepočtem k době činu byla stanovena odpovídající koncentrace alkoholu v krvi poškozené v rozmezí 1,61 g/kg – 1,81 g/kg. Stav poškozené ■■■■ korespondoval s lehkou až středně těžkou opilostí, se zřetelem k již eliminační fázi aplikovaného alkoholu a tlumících léků, když léčiva byla v těle poškozené přítomna v terapeutické, nebo i nižší dávce.
32. Obžalovaný k věci vypověděl, že pozval poškozenou k sobě do bytu na ubytovnu na adrese ■■■■, kam s ním dobrovolně odešla a kde ho během krátce trvající návštěvy urazila slovním projevem o malé velikosti penisu. Obhajoba obžalovaného zde *nebyla vyvrácena*, když svědkyně ■■■■ si pro amnézii vybavila jen část skutku – vzpomínku ovšem vázala i na přítomnost v bytě cizího muže, což bylo možno lineárně propojit s výpovědí obžalovaného. Poškozená byt obžalovaného potom opustila, jak bylo patrné i z kamerového záznamu od Mateřské školy ■■■■, dle kterého se poškozená nacházela na ulici venku, a pak byla sledována obžalovaným.

33. Obžalovaný doznal, že za poškozenou od ubytovny šel na místo činu, zezadu se dostal až k tělu poškozené, ze které fakticky strhnul bundu, chytil ji rukama a otočil čelem k sobě. Poškozená [REDAKCE] v důsledku jednání, postoje a pohybu obžalovaného po vlastním úkroku začala padat dozadu na zem, obžalovaný spadl svým tělem na ni. Tyto skutečnosti si svědecky poškozená nepamatovala, avšak obžalovaný v popsané části konstantně vypovídal v přípravném řízení i u hlavního líčení. Tato skutková verze obžalovaného nebyla nijak rozporná ani se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalce [REDAKCE]. V průběhu další části aktivního skutku poškozená po celou dobu ležela na zádech na zemi.
34. Obžalovaný popíral, že by dal rukama přes odpor poškozené nohy od sebe, byl však jednoznačně usvědčován svědeckou výpovědí poškozené [REDAKCE], která si na danou část skutkového děje *souladně* vzpomínala v přípravném řízení i u hlavního líčení. Nutno zdůraznit, že ač poškozená v době činu trpěla emočně nestabilní poruchou osobnosti a byla pod vlivem kombinace alkoholu a léků, nebylo znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně [REDAKCE], a z oboru zdravotnictví, specializace klinická a forenzní psychologie, znalce [REDAKCE], u poškozené shledáno chorobné narušení vnímání reality s bludy a halucinacemi. I přes vliv alkoholu s léky a převažující amnézii poškozené ve vztahu k tomuto skutku nelze usuzovat na nevěrohodnost poznatků poškozené v tom rozsahu, kdy opakovaně vypovíдала v podstatných bodech *shodně, logicky a důvěryhodně*. Poškozená [REDAKCE] ve svědecké výpovědi vždy vymezila, zda a kterou okolnost tvrdí s jistotou, které skutečnosti si nepamatuje přesně, nebo jaké části skutkového stavu si pro ztrátu paměťové stopy není ani dílem vědoma.
35. Poškozená dokázala uvést s ohledem na amnézii *jen málo zásadních* skutkových momentů z celého jednání obžalovaného, což zřetelně nasvědčuje věrohodnosti výpovědi poškozené, která, i přes těžký psychický prožitek, kterému byla obžalovaným vystavena, skutkový děj nijak nedramatizovala. Znalcem psychologem [REDAKCE], nebyly u poškozené konstatovány sklony ke lhavosti a konfabulaci. Nebyl znám žádný motiv poškozené nepravdivě škodit obžalovanému. Byť má poškozená po skutku významně zhoršený psychický stav, naopak se zmínila, že se na obžalovaného nezlobí – evidentně v kontextu s vlastní ztrátou paměti, kdy si nebyla jista, jak mohla vystupovat proti obžalovanému na ubytovně. Soud k věci akcentuje, že jakákoliv slovní urážka, byla-li poškozenou vůči obžalovanému pronesena, *nikterak nesnižuje vysokou závažnost* jednání obžalovaného, který se pokusil poškozenou znásilnit, a pak ji rdousil se střední silou intenzity, až upadla do bezvědomí.
36. Obžalovaný u hlavního líčení původně odmítal, že by poškozené sahal po těle na jakákoliv intimní místa. V přípravném řízení však v prvotní výpovědi z [REDAKCE] 2022, tehdy bez obhájkyně pro nezaložený důvod nutné obhajoby, ovšem po sdělení obvinění za pokus znásilnění a v přítomnosti tlumočnice, uvedl, že sahal poškozené *na prso* i na zadek přes oblečení, a to s cílem, aby poškozená dostala strach, že ji chce *znásilnit*. U hlavního líčení obžalovaný *dále neryloučil*, že na prso poškozené přes oděv sahal, bez výrazných pohybů vlastní ruky. Na mačkání nebo jiné fyzicky znatelné osahávání prsou nepoukazovala v žádné svědecké výpovědi z přípravného řízení/hlavního líčení ani poškozená [REDAKCE], která před soudem i v první výpovědi svědkyně u policejního orgánu pohyb ruky obžalovaného po prsu v žádném směru nepotvrdila (č. l. 93), avšak v druhé výpovědi z přípravného řízení projevila vzpomínku s možným saháním obžalovaného na prsa přes oblečení. O dotycích v oblasti rozkroku/genitálu poškozená nevypovíдала – u hlavního líčení *jen poprvé*, bez další specifikace místa dotyku a intenzity, vymezila, že jí bylo saháno obžalovaným po provedení násilného roztažení nohou *na stehna*.
37. Sáhnutí obžalovaného jednou rukou *nejméně na prso* poškozené přes oblečení byla bez důvodných pochybností prokazatelná část skutku, která se opírala jak o svědeckou výpověď poškozené [REDAKCE] z přípravného řízení z [REDAKCE] 2023, přečtenou soudem u hlavního líčení

pro odchylku v intencích § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu, byť se zřetelem k amnézii nebyla poškozenou výslovně zopakována, tak o *s tímto souladnou* výpověď obžalovaného (obviněného) z přípravného řízení z data ■■■■ 2022, přečtenou u hlavního líčení pro rozpor dle § 207 odst. 2 tr. řádu. Výpovědi obžalovaného s poškozenou takto korelovaly i s obsahem lékařské zprávy ■■■■ nemocnice, Gynekologického a Porodnického oddělení ze dne ■■■■ 2022, kde již tehdy poškozená odkazovala během vyšetření na sahání pachatele na prsa, a nikoli na rozkrok (č. l. 115). Z výpovědi svědků ■■■■ – matky poškozené, ■■■■ a ■■■■ vyplynulo, že poškozená bezprostředně po činu říkala, že byla znásilněna ■■■■, nebo že se ji neznámý ■■■■ pokusil znásilnit, čemuž by vnímání stavu roztažení nohou a dotyku na prsu ze strany poškozené také odpovídalo. Oproti obsahu popisu skutku dle obžaloby pak *nebylo prokázáno*, že by sáhnutí obžalovaného rukou minimálně na prso poškozené nebo jiná faktická část sexuálního útoku probíhala souběžně s rdoušením poškozené, což se nepodávalo z žádné procesně použitelné výpovědi obžalovaného ani svědecké výpovědi poškozené ■■■■.

38. Úmyslem obžalovaného nepochybně bylo, dle správné argumentace podané obžaloby, donutit násilím poškozenou k pohlavnímu styku a ponížit důstojnost poškozené v sexuální oblasti. Za násilí se podle § 185 tr. zákoníku považuje použití *fyzické síly* pachatelem za účelem překonání či zamezení vážně myšleného odporu a dosažení pohlavního styku proti vůli poškozené osoby (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 11 Tdo 294/2014, nebo ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018). Pohlavním stykem se rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiného člověka (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019), a tudíž lze pod dokonáný pohlavní styk podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku subsumovat i osahávání na prsou, které jen nepředstavuje jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a proto naplňuje toliko základní skutkovou podstatu přechinu **znásilnění** dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015). Protože z výpovědi obžalovaného ani poškozené nebylo jasné, jakým způsobem byl po výkonu násilí dotyk nejméně na prsu poškozené uskutečněn, bylo adekvátní posoudit přechin znásilnění dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku jako ukončený ve stádiu **pokusy** dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, nikoli dokonáný. Jednání obžalovaného ke spáchání trestného činu znásilnění bezprostředně směřovalo. Pro dokonání činu by bylo vyžadováno, aby sexuální atak proti poškozené vykazoval potřebnou intenzitu v podobě osahávání – pohybů ruky na prsu, což ve věci nebylo dostatečně prokázáno. Podlitina na levém prsu poškozené dle protokolu o prohlídce těla *a priori* nemohla být posuzována jako důsledek sexuálního útoku obžalovaného vůči poškozené.
39. Pokud obžalovaný násilím roztáhl nohy a sáhl na prso poškozené, bezpochyby jednal v pokusu o vykonání pohlavního styku. Obžalovaný sám ve výpovědi z přípravného řízení uvedl, že sahání na prso učinil, aby poškozená pojala obavu, že ji chce znásilnit. Motivace k sexuálnímu činu není sama o sobě podstatná. Erektce ani uspokojení vyvrcholením nemusí nastat *ani být úmyslem* pachatele, aby šlo o sexuálně násilný trestný čin. Za situace páčání znásilnění formou soulože také není vyžadováno, aby u pachatele došlo k ejakulaci. Poznatek ze svědecké výpovědi matky poškozené – ■■■■, že poškozená ■■■■ po odvozu z nemocnice nad genitálem měla gelovou skvrnu o velikosti cca 12 x 8 cm, *jednak* nebyl průkazný, že by šlo o sperma obžalovaného, *jednak* nebyl popsán v lékařské zprávě ■■■■ nemocnice, Gynekologického a Porodnického oddělení ze dne ■■■■ 2022 (č. l. 115), kde byla poškozená vyšetřena se závěrem o neporušení pochvy.
40. Skutečnost, že poškozená nejméně jedenkrát prosila obžalovaného v době sexuálně násilného jednání a před rdoušením, aby ji *nechal být*, byla prokázána výpovědi obžalovaného (obviněného) z přípravného řízení z ■■■■ 2022, kterou pro rozpor soud přečetl dle § 207 odst. 2 tr. řádu. Obžalovaný pak u hlavního líčení podotkl, že poškozená ho pouze žádala, aby odešel, což však fakticky znamená projev vůle poškozené, aby ji obžalovaný „nechal být“.

41. Obžalovaný doznal, že poškozenou *rdousil*, jen sporoval úmysl k usmrcení poškozené. Ustal v sexuálně násilném útoku, když poškozená začala *křičet* o pomoc. Pravou rukou pak uchopil na zádech ležící poškozenou za krk a setrval na střední intenzitě síly stisku krku, aby s křikem přestala. Během rdoušení držel poškozenou svou levou rukou za zápěstí pravé ruky. Obžalovaný svíral hrdlo poškozené *jednou rukou*, jiná skutková varianta nebyla *nade vší pochybnost* prokazatelná. Ačkoliv poškozená [REDACTED] u hlavního líčení ve svědecké výpovědi vylicila, že byla rdoušena 2 rukama obžalovaného, po přečtení dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu stvrdila výpověď z přípravného řízení, ve které tuto okolnost nedokázala specifikovat. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalce [REDACTED], nebylo možno objektivně stanovit, zda rdoušení poškozené nastalo 1 nebo 2 rukama obžalovaného.
42. Poškozená [REDACTED] ve svědecké výpovědi od doby přípravného řízení po hlavní líčení popsala, že v průběhu rdoušení slovy upozornila obžalovaného, že „*nemůže dýchat*“. Před soudem vymezila, že se takto proti obžalovanému vyslovila opakovaně, pak výpověď upravila, že tento vjem *explicitně* projevila nejméně jedenkrát. Na počátku prohlásila, že neschopnost dechu namítala křikem. Byla-li poté dotázána, zda a jak silně se za stavu rdoušení mohla hlasově projevovat, nebyla toto schopna vyhodnotit, načež vypověděla, že o nemožnosti dýchání obžalovanému v době rdoušení „říkala“. Obžalovaný tato slova poškozené nepotvrdil, avšak podotkl, že během rdousícího útoku se poškozená *pokoušela mluvit*, čemuž jen nerozuměl. Znalec soudní lékař [REDACTED] konstatoval, že u stisku krku s intenzitou obdobnou jako u činu obžalovaného není vyloučeno, aby oběť mluvila/křičela, ovšem s ohledem na nález na ústech poškozené by byl způsob a intenzita, jak mohl tento hlasový projev vypadat, dán dušením a nedostatečností kyslíku. Soud z tohoto důvodu pro nejasnou proklamaci poškozené *nezahrnul* do popisu skutku ve výroku o vině rozsudku okolnost, že poškozená výslovně namítala před obžalovaným, že není schopna dechu, a obžalovaný v rdoušení přesto pokračoval. Není zřejmé, zda co do úmyslné stránky byl obžalovaný seznámen se slovy poškozené, že nemůže dýchat, z hlediska možného utlumeného vyjadřování se poškozené a mimo jiné se zřetelem k nikoli plné znalosti českého jazyka. Je logické, že i z nonverbálních projevů a pro intenzitu násilí vůči krku poškozené by obžalovaný musel být jinak srozuměn, že poškozené zamezuje v dýchání. Dle znalce psychiatra [REDACTED] pro podstatně sníženou rozpoznávací a ovládací složku jednání byla však vlivem požití alkoholu zásadně narušena schopnost obžalovaného vyhodnotit realitu, situaci a kontrolovat jednání. Protože rdoušení poškozené trvalo poměrně krátce, nelze vyloučit, že obžalovaný v tomto stavu nezhodnotil subjektivně zcela racionálně skutek, že by si byl *po celou dobu* vědom i samotného *dušení se* poškozené, přestože se na konci rdousícího útoku po vzniku bezvědomí u poškozené tvrzeně vylekal, že poškozenou udusil.
43. Obžalovaný *délku stisku* krku poškozené vytyčil v přípravném řízení na cca 1 minutu, u hlavního líčení na 15 – 30 vteřin. Šlo o rozpor ve výpovědích, avšak nikoli natolik zásadní, jednak pro menší rozptýl tvrzeného trvání rdoušení, jednak se zřetelem k soudně lékařskému znaleckému posudku znalce [REDACTED], jednak prizmatem obsahu svědecké výpovědi poškozené [REDACTED]. Poškozená časový interval rdoušení nebyla schopna spolehlivě určit, což je i z pohledu síly stresové situace zcela logické. U policejního orgánu uvedla, že si není vědoma, jak dlouho sevření krku trvalo, za možnou dobu označovala odhadem 5 minut či 2 minuty, tedy pro otázku viny zásadní rozdíl v časech. Před soudem poškozená vypovídala o *maximálně* 1 minutě rdoušení, více minut vyloučila, jednalo se o „chvilky“. Výpovědi obžalovaného i poškozené tak víceméně komplexně korespondovaly se znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, kterým bylo po zkoumání intenzity násilí proti krku poškozené konstatováno, že působilo co do intenzivního, soustavného tlaku na krk pravděpodobně kratší dobu, v řádu *jednotek nebo pár desítek vteřin*, popřípadě *mírně déle*, avšak potom nesouvisle a přerušovaně. Poškozená [REDACTED] namítala, že se během rdoušení pokoušela bránit rukama i nohama, přesto vnímala stisk krku po celou dobu se *stejnou intenzitou*. Lze tak usuzovat na vyšší pravděpodobnost skutkové varianty střední intenzity rdoušení

poškozené se soustavným, a nikoli přerušovaným, tlakem na hrdlo poškozené, v řádu toliko mála desítek sekund. *Nebyla prokázána* taková fyzická obrana poškozené, která by vedla k přerušování stisku krku ze strany obžalovaného, který by trval po delší časový úsek a byl by bez obranného mechanismu poškozené vyšší intenzity a síly.

44. Poškozená [REDACTED] v průběhu rdoušení po krátkém čase upadla do *bezvědomí*. Nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že v podstatě ihned zanechal stisku krku poškozené, když omdlela. Obžalovaný poznamenal, že v ten moment dostal strach, že poškozenou udusil, což konvenovalo nedostatku úmyslu, ač nepřímého, k usmrcení poškozené. Tvrdil, že poškozenou uhodil 3x fackou do obličeje, aby se z bezvědomí probírala. *Možný úder fackou* zmínila ve svědecké výpovědi i poškozená, byť bez časového zařazení do konkrétní fáze probíhajícího skutku, a ve znaleckém posudku soudní lékař. Obžalovaný doplnil, že poškozená se po fackách hluboce nadechla, pak už dýchala plynule. Znalcem soudním lékařem nebylo vyloučeno, že po uvolnění stisku krku skutečně mohla být dána krátkodobá zástava dechu poškozené vzhledem k objektivně nalezeným známkám dušení.
45. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalce [REDACTED], bylo prokázáno, že zranění krku poškozené vzniklo *střední* intenzitou násilí a odpovídalo stisku ruky nebo rukou od jiné osoby a tlaku i tahu nehtů. Došlo nejen k mechanismu rdoušení, avšak i k faktickému *dušení* poškozené, s ohledem na krevní výronky na hlasívkách a na kůži obličeje – petechie, jakož i pro *nástup bezvědomí*. Poškozená [REDACTED] ve svědecké výpovědi poukazovala na bolest krku a pocit sevření hrdla po dobu nejméně 1 týdne. Popsané skutečnosti nasvědčovaly podstatné intenzitě násilí obžalovaného proti krku poškozené. Znalec soudní lékař ovšem konstatoval, že by musela být aplikována *větší intenzita násilí*, než jaká ve skutečnosti byla, aby toto vedlo k bezprostřednímu ohrožení života poškozené. Násilí na krk poškozené trvalo intenzivním a soustavným tlakem *pouze* v jednotkách nebo pár desítkách sekund, anebo přerušované a nesouvisle mírně déle, když i tato delší časová etapa by mohla být případně *jen* v rozsahu 1 minuty, neboť více minut nebylo prokazatelných – jak znalec soudní lékař popsal u hlavního líčení, což by korelovalo s výpověďmi obžalovaného a poškozené.
46. Násilí proti krku bylo vykonáno dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, se střední, *nikoli velkou* intenzitou. U střední intenzity rdoušení by pro nástup bezvědomí mohlo jít o horní hranici tohoto stupně rdousícího násilného mechanismu. Na bezvědomí poškozené se však mohl *podílet* i poškozenou požitý alkohol v kombinaci s léky, pročez intenzita rdoušení v kontextu s bezvědomím poškozené nemohla být znalcem soudním lékařem jakkoli více objektivizována. Nebylo prokázáno pomočení se poškozené – takový následek ovšem není podle znalce soudního lékaře po nástupu bezvědomí neobvyklý.
47. Bezvědomí po dušení předchází mechanickému ohrožení dýchacích cest a zástavě dechu a krevního oběhu, která by obecně nastala *až v případě*, kdyby i přes bezvědomí poškozené obžalovaný v rdoušení pokračoval – celý proces vedoucí k udušení by pak, s touto prokázanou intenzitou násilí, mohl trvat okolo 5 minut. Nebylo prokázáno, že by délka rdoušení poškozené, ať už v setrvalé či jakkoliv přerušované verzi, znatelně překračovala *čas 1 minuty*. Kdyby byla intenzita násilí *větší*, než jaká byla objektivně doložena u obžalovaného, a takto silný, soustavný tlak na krk by trval v řádu *jednotek minut*, jednalo by se o mechanismus již způsobilý k ohrožení života a usmrcení poškozené – v takovém případě vznikají i doprovodná zranění ve formě poškození hrtanových chrupavek, zhmoždění měkkých tkání krku či orgánů těžšího stupně. V předmětné věci tato poranění u poškozené nenastala, nedošlo prokazatelně ani k polámání jazyčky. Stisk krku rukou/rukama je vysoce rizikový a nebezpečný, avšak toto *a priori* neznamená srozumění s možným úmrtím poškozené. Obžalovaný mohl poškozenou rdousit toliko 1 rukou, nikoli 2 rukama, což také bezpochyby vedlo k menší než pro usmrcení způsobilé intenzitě tlaku na krk poškozené.

48. *Reflexní zástava* krevního oběhu by s použitou intenzitou násilí proti krku poškozené mohla podle znalce soudního lékaře nastat – v krajním případě, jde o vzácně se vyskytující následek. Ústavní soud ČR v nálezu ze dne 21. 9. 2017, sp. zn. I. ÚS 1038/17, konstatoval, že jakkoliv běžný člověk ví, že dlouhotrvajícím útokem na krk jiné osoby a dušením by mohl oběť usmrtit, naopak běžný člověk neví, že by k usmrcení mohlo dojít i krátkodobým rdoušením, kdy by smrt byla způsobena reflektorickou zástavou srdce. Rdoušení, pokud je vedeno úmyslem usmrtit, *obecně* směřuje k udušení, *nikoli* k reflexní zástavě krevního oběhu, kterou si obžalovaný srozuměně nepředstavoval jako možnou. Obžalovaný po celou dobu trestního stíhání odmítal, že by byl srozuměn, že takto vedeným násilím proti krku poškozené by mohl způsobit smrt.
49. Nelze automaticky usuzovat, že jakýkoliv útok na krk znamená útok na život druhého člověka. K posouzení činu jako pokusu vraždy je rozhodná míra a intenzita dušení poškozené osoby. Úmysl k usmrcení, ani ve formě srozumění s následkem, nebyl u obžalovaného se zřetelem k intenzitě a délce násilí proti krku poškozené prokázán. V otázce vědomostní složky úmyslu u trestného činu vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku potom nemá samotná délka rdoušení poškozené osoby *apriorní* význam, kdy základem takové právní kvalifikace je skutečnost, zda pachatel intenzivně rdousil oběť po celou dobu, kdy jevila jakékoliv známky života, tj. *do úplného udušení* (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 2003, sp. zn. 4 Tz 5/2003).
50. Nepřímý úmysl pachatele usmrtit poškozeného je nezbytně posuzovat komplexně prizmatem jednání a následku činu, jakož i důvodu, *proč k dokonání činu nedošlo*. I když bylo útočeno proti krku poškozené, intenzita násilí nebyla dle stupnice velká, poškozené bylo sevřeno hrdlo jen jednou rukou, rdoušení poškozené nebylo dle znalce soudního lékaře soustavně dlouhé a silné natolik, aby tímto byla poškozená na životě bezprostředně ohrožena, na rychlý nástup bezvědomí poškozené mohl mít dopad i požitý alkohol s léky a poškozené bylo způsobeno jen prosté ublížení na zdraví. Jako pohnutka rdousícího útoku proti poškozené nebyla vyvrácena snaha obžalovaného, aby poškozená jen přestala křičet – bez zřetele k tomu, že křik poškozené v takové tíživé situaci byl očekávatelný. Obžalovaný však, kdyby jednal v úmyslu poškozenou usmrtit, mohl poškozené svírat krk oběma rukama, větší intenzitou násilí a po delší dobu, a nic mu nebránilo pokračovat ve rdoušení poškozené v době, kdy na zemi ležela v bezvědomí na odlehlém místě, neboť ani nebylo nijak prokázáno, že by byl obžalovaný v samotném průběhu rdousícího útoku kýmkoliv vyrušen. Vzhledem ke všem v souhrnu zhodnoceným skutkovým okolnostem trestní věci nelze usuzovat *ani na nepřímý úmysl*, tedy že byl obžalovaný srozuměn s možným smrtelným následkem činu (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2001, sp. zn. 4 Tz 85/2001, ve kterém byl řešen dílem podobný případ, výsledně posouzený jako trestný čin omezování osobní svobody).
51. Úmyslné zavinění nebylo prokázáno ani ve vztahu k reflektorické zástavě srdce, která byla i znalcem soudním lékařem považována za *nikoli standardní* důsledek rdoušení. Konkrétní provedení činu musí mít jednoznačnou souvislost s možností úmrtí, která je běžně rozpoznatelná pro pachatele a je relativně pravděpodobná (z nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 21. 9. 2017, sp. zn. I. ÚS 1038/17). Primárně v případech eventuálního úmyslu je nutno řádně zvažovat, zda se jednalo o pokus vraždy, nebo jiný, méně závažný trestný čin.
52. Pro nepřímý úmysl je charakteristická i lhostejnost k následku, která však přesto musí vyjadřovat *kladný vědomý a volní vztah* pachatele k tomu, zda takový následek nastane nebo nenastane, s tím, že pachatel si takový následek umí podle mu známých skutečností představit – srozumění, respektive smíření s následkem. Nesmí se ovšem jednat o tzv. skutečnou (pravou) lhostejnost, kdy pachatel vystupuje bez aktivního volního vztahu k následku (srov. obecně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1467/2015, ze dne 25. 5. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1163/2015, nebo ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. 8 Tdo 1360/2008). Složka vědění je potom podmínkou složky volní v tom smyslu, že bez vědomostní složky nelze naplnit volní složku (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1467/2015).

53. Závažnou okolností případu bylo, že obžalovaný ponechal poškozenou [REDAKCE] u místa činu ležet *bez poskytnutí či zavolání pomoci*, přestože byla po rdoušení obžalovaného stále v bezvědomí. Znalec soudní lékař [REDAKCE] ve výpovědi před soudem konstatoval, že obecně ponechání člověka v bezvědomí na vzdáleném místě zvyšuje možné riziko následku úmrtí.
54. Úmysl pachatele se u trestného činu vraždy musí vztahovat ke způsobení smrti, tj. pachatel musí být minimálně srozuměn s tím, že svým jednáním vyvolá smrt jiného člověka. Pro posouzení nepřímého úmyslu k usmrcení jiného má význam mimo jiné intenzita vedení útoku, tělesná konstituce oběti oproti pachateli, prostředí a okolní podmínky, jakož i *chování pachatele po činu*, například skutečnost, že se pachatel bezprostředně po činu nepokusil oběti poskytnout pomoc (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 7. 2022, sp. zn. 4 Tdo 561/2022, nebo ze dne 12. 10. 2022, sp. zn. 4 Tdo 518/2022). Není však možno jako pokus o vraždu hodnotit každé neposkytnutí pomoci oběti, která po útoku pachatele upadla do bezvědomí (viz nálezn Ústavního soudu ČR ze dne 21. 9. 2017, sp. zn. I. ÚS 1038/17).
55. Je zapotřebí zdůraznit skutkový stav. Ač by se obhajoba obžalovaného, že odvedl tělo poškozené o 2 metry dále pod keře z důvodu deště, mohla jevit účelovou, jednak nebyla vyvrácena, jednak ani tato skutečnost neznamená, že obžalovaný se skutku rdoušení dopustil v přímém/nepřímém úmyslu způsobit usmrcení poškozené. Obžalovaný přesun těla poškozené mohl uskutečnit, aby nebyl nikým jiným vedle poškozené v bezvědomí na místě činu zpozorován – v obavě z trestního postihu. Toto by korespondovalo i s výpovědí obžalovaného (obviněného) z přípravného řízení, přečtenou pro rozpor dle § 207 odst. 2 tr. řádu, že místo činu opustil, když zaslechl zvuk jdoucí osoby. Tento postup obžalovaného však bez dalšího nepředstavuje důvod deklarovat úmysl *v době aktu rdoušení* poškozenou usmrtit, ani ve formě srozumění.
56. Nebyla *důkazně zpochybněna* obhajoba obžalovaného, že poškozená se po ukončení rdoušení hluboce nadechla, provedla pohyb ruky a po celou dobu dále plynule dýchala – tedy projevovala životní funkce. Kdyby poškozená nedýchala v době, po kterou obžalovaný na místě činu setrval, zemřela by. Nelze sporovat, že zachované dýchání poškozené pro obžalovaného bylo viditelné.
57. Tvrdil-li obžalovaný, že přesunul tělo poškozené pod keře po břichu za ruce, nikoli za nohy dle dikce obžaloby, nebyla tato skutková varianta vyloučena ani znalcem soudním lékařem [REDAKCE]. [REDAKCE] v rámci výsledku u hlavního líčení. Skutečnost, že obžalovaný zanechal ležet poškozenou na břicho a s hlavou na bok, aby u ní nedošlo k zapadnutí jazyka a k udušení, nebyla dostatečně důkazně negována, neboť poškozená [REDAKCE] ve svědecké výpovědi nevyslovila s jistotou, že po probuzení z bezvědomí ležela na zádech, kdy se bezprostředně před touto dobou mimoto mohla tělem na záda přetočit. I v podané obžalobě bylo poukazováno, že obžalovaný odtáhl tělo poškozené na místo pod keře po břicho – nebyl by pak důvod, aby poškozenou přetácel na záda. Znalec soudní lékař označoval polohu na břicho s hlavou obrácenou na stranu jako *snižující nebezpečí* sekundárního následku na zdraví/životě, například v podobě zapadnutí jazyka, byť riziko závažné druhotné újmy na zdraví/smrti by ani takto nebylo nulové.
58. Obžalovaný tedy odešel z místa činu po rdoušení poškozené, kterou ponechal na zemi bezvládně v bezvědomí. Nebylo však možno reálně odmítnout obhajobu, že obžalovaný po dobu nejméně 10 minut sledoval, jak poškozená pravidelně dýchala, a že položení poškozené na zem provedl na břicho s hlavou na bok, aby poškozené nezapadl jazyk a nezemřela. *Odhod z místa činu* po rdousícím ataku proti poškozené, které obžalovaný i přes trvající stav bezvědomí nezajistil adekvátní pomoc s cílem ochrany života a zdraví, tak z popsanych důvodů nezakládá, *ani ve spojení* s předchozím rdoušením prokázané intenzity a délky shora, srozumění s možným následkem usmrcení poškozené. Nelze ani pominout, že po požití alkoholu byla u obžalovaného podstatně narušena schopnost odpovídajícím způsobem vyhodnotit nastalou situaci, pročez z pohledu všech okolností případu není zcela opodstatněné usuzovat, že by byl obžalovaný srozuměn

přímo s možným nebezpečím smrti u poškozené – poškozená dle tvrzení obžalovaného dýchala a realizovala pohyb rukou.

59. Obžalovaný se po činu vrátil na ubytovnu, kde prakticky ihned dal vlastní oblečení od bláta do pračky a šel se osprchovat, jak bylo prokázáno výpovědí svědka – spolubydlícího [REDAKCE], která byla doložena videozáznamem pořízeným dne [REDAKCE] 2022 v čase okolo 06:40 hodin (č. l. 241) a nepřímou potvrzena i svědeckou výpovědí druhého spolubydlícího [REDAKCE]. Tyto provedené důkazy nasvědčovaly jak přičetnému stavu obžalovaného, když byl schopen dát oblečení do pračky a zapnout ji, tak snaze o zakrytí stop spáchaných trestných činů. Podstatné snížení rozpoznávací a ovládací schopnosti, respektive racionálního zhodnocení okolností v době činu, vlivem předchozího požití alkoholu, však korelovalo s *psychickým stavem* obžalovaného, který i po nepochybném stresu ze spáchaného skutku proti poškozené během sprchování se takřka usnul, což bylo videonahrávkou zdokumentováno a vypovězeno svědkem [REDAKCE].
60. Lze shrnout, že pokud by úmyslem obžalovaného bylo poškozenou [REDAKCE] usmrtit, rdousil by ji se zřetelem k vlastní tělesné struktuře jednak *velkou intenzitou*, jednak *déle* než jednotky až desítky sekund či 1 minutu, anebo by v dušení poškozené *pokračoval* i po nástupu bezvědomí, kdy mu v navazujícím rdoušení na odlehlém místě nebránila žádná známá okolnost. Kdyby obžalovaný rdoušení vykonal s úmyslem, ač nepřímým, poškozenou usmrtit, pak by nezastavil dušení poškozené s nástupem bezvědomí.
61. Soud *důkazně dovodil*, že nastalo rdoušení poškozené, které nebylo takové soustavné délky a natolik vysoké intenzity, aby bylo bezprostředně způsobilé ohrožit život poškozené. Obžalovaný by mohl čin vraždy dokonat i po celou dobu vlastní přítomnosti vedle ležícího těla poškozené, která jevila známky života, avšak neučinil tak. Ani negativní chování obžalovaného po činu nezakládalo v souvislosti s rdousícím útokem a vznikem bezvědomí poškozené úmysl – srozumění poškozenou usmrtit.
62. Pro absenci prokazatelného přímého i nepřímého úmyslu způsobit poškozené smrt nebyly soudem shledány za naplněné znaky skutkové podstaty zločinu **vraždy** podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, ukončeného ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
63. Nutno důrazně dodat, že kdyby intenzita násilí proti krku byla vyšší a rdoušení soustavné a déle trvající, nebylo by *rozhodné*, s jakým motivem obžalovaný krk poškozené sevřel a držel, tj. zda s tvrzeným cílem zastavit křik poškozené, nebo z jiného důvodu. Odpovídal by takto za pokus vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a § 21 odst. 1 tr. zákoníku, v eventuálním úmyslu.
64. Poškozená byla však během aktu rdoušení citelně omezena ve svobodě pohybu. Obžalovaný poškozené bez oprávnění v době rdoušení bránil užívat osobní svobody a způsobil tímto činem psychické útrapy. Naplnil všechny znaky skutkové podstaty zločinu **omezování osobní svobody** podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Vyžaduje se, aby bránění jinému ve svobodě pohybu bylo *nesnadno překonatelné*, což u poškozené se zřetelem k tělesné stavbě obžalovaného a k samotnému rdoušení v době, kdy ležela na zádech na zemi, bylo nepochybně dáno (ad stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 1979, sp. zn. Tpjf 33/79, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 1/1980).
65. V případě omezení osobní svobody jde o krátkodobý důsledek zamezení ve svobodě pohybu, čímž je odůvodněn rozdíl oproti trestnému činu zbavení osobní svobody dle § 170 tr. zákoníku, kterým se rozumí až trvalý či dlouhotrvající zásah do osobní svobody člověka (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 10. 1999, sp. zn. 4 Tz 149/99, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 41/2000). Omezování osobní svobody dle § 171 tr. zákoníku je spácháno i tehdy, když omezení svobody jiného nebylo hlavním cílem pachatele (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 9. 2014, sp. zn. 6 Tdo 1025/2014). Podstatné je, že obžalovaný věděl, že poškozené s ohledem na rdoušení bránil v užívání osobní svobody.

66. Co do skutkového rámce soud akcentuje, že pod právní kvalifikaci trestným činem omezování osobní svobody *zahrnul toľiko* úchop krku a rdoušení poškozené, která upadla do bezvědomí, že během rdousícího mechanismu obžalovaný držel zápěstí pravé ruky poškozené svou levou rukou a že po ukončení dušení odvedl poškozenou na místo pod keře vzdálené cca 2 metry. Ačkoliv obžalovaný omezoval poškozenou na osobní svobodě již před rdousícím útokem, šlo o jednání vedoucí ke spáchání přečinu znásilnění dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, ukončeného ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve kterém je omezení osobní svobody z povahy věci obsaženo, a proto je v tomto gardu jednočinný souběh trestných činů znásilnění a omezování osobní svobody vyloučen. V části, kde bylo omezování osobní svobody *prostředkem* i počátečním stádiem k pokusu znásilnění, nebylo posouzeno jako trestný čin omezování osobní svobody dle § 171 tr. zákoníku, když tomuto bránila zásada *ne bis in idem*.
67. Soud do popisu skutku ve výroku o vině rozsudku doplnil, že obžalovaný *ustal v sexuálně násilném útoku*, na což přímo navazovalo rdoušení poškozené, které samostatně představovalo omezování osobní svobody. Omezení svobody pohybu poškozené nebylo provedeno s cílem dokonání znásilnění, avšak pro zamezení křiku poškozené. Byl dán rozdílný úmysl pachatele činu ke vzniku následku. Svoboda pohybu nebyla rdoušením omezena jako prostředek nebo součást spáchaného pokusu znásilnění dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Omezuje-li pachatel osobní svobodu jiného po dokončení jiného trestného činu, například i v úmyslu odvrátit/ztížit vlastní odhalení, je právní kvalifikace trestným činem omezování osobní svobody dle § 171 tr. zákoníku přípustná (ad stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 1979, sp. zn. Tpjf 33/79, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 1/1980). Omezení osobní svobody poškozené pak nebylo vykonáno *v úmyslu usnadnit* jiný trestný čin ve smyslu § 171 odst. 2 tr. zákoníku, když se neprokázalo, že by obžalovaný rdoušením poškozené směřoval ke spáchání dalšího protiprávního jednání.
68. Obžalovaný omezováním osobní svobody poškozené rdousícím útokem způsobil *psychické útrapy*. Psychickými útrapami je chápána silná duševní bolest, včetně výrazného strachu o vlastní život/zdraví. Pokud duševní útrapy dosáhnou mučivých útrap podle § 122 odst. 2 písm. h) tr. zákoníku, jde o těžkou újmu na zdraví a okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby dle § 171 odst. 3 písm. d) tr. zákoníku (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 8. 2010, sp. zn. 8 Tdo 749/2010, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 29/2011). Mučivé útrapy nebyly ve věci důkazně dostatečně podloženy, i se zřetelem ke kratšímu časovému intervalu rdoušení.
69. Psychické útrapy spočívaly v citelné obavě poškozené o život, když v době rdoušení nemohla dýchat, dusila se a dostavil se u ní tísnivý pocit strachu, že zemře. Tuto část skutku si poškozená vybavovala a vrací se jí negativní vzpomínky, od doby činu trpí zlými sny. Celkovým jednáním obžalovaného, z toho *podstatně* rdoušením, které naplňovalo znaky skutkové podstaty trestného činu omezování osobní svobody dle § 171 tr. zákoníku (viz obdobně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2001, sp. zn. 4 Tz 85/2001), byla u poškozené *dekompenzována* emočně nestabilní porucha osobnosti, kterou před činem trpěla, a to se středně těžkou závažností zhoršení psychického stavu, s prohloubením základní symptomatiky anomální osobnosti a s rozvojem úzkostně depresivní symptomatiky. Znaleckými posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně [REDAKCE], a z oboru zdravotnictví, specializace klinická a forenzní psychologie, znalec [REDAKCE], bylo jednoznačně prokázáno, že *důvodem* vážné dekompenzace duševní poruchy poškozené bylo inkriminované traumatizující jednání obžalovaného. Okolnost, že se poškozená dusila, se podávala ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalec [REDAKCE]. Psychický stav poškozené v době znaleckých vyšetření nebyl stabilizován. Ze svědecké výpovědi poškozené u hlavního líčení bylo možno zřetelně seznat, že úzkostné stavy navozené skutkem obžalovaného u poškozené *přetrvávají*. Nedošlo však k prokazatelnému vzniku těžké újmy na zdraví, ani

k následku posttraumatické stresové poruchy, kdy ochrannou úlohu plnila částečná ztráta paměti poškozené.

70. Těžkou újmou na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těžkou újmu na zdraví je zákonem označena mimo jiné delší dobu trvající porucha zdraví [§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku], za kterou lze *zásadně* považovat dobu minimálně 6 týdnů za předpokladu, že po tuto dobu trvala vážná porucha zdraví (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 1968, sp. zn. 7 Tz 64/68, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 18/1969). Jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku je hodnocena nejen delší dobu trvající vážná porucha zdraví fyzického, avšak i duševního, popřípadě delší dobu trvající duševní onemocnění (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 1980, sp. zn. 4 To 24/80, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 9/1981, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 6 Tdo 122/2014). Aby se jednalo o těžkou újmu na zdraví, musela by dekompenzace duševní poruchy poškozenou podstatně omezovat v běžném způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů a více, a to *v příčinné souvislosti* se skutkem obžalovaného (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 29/2018). V posuzované věci nebylo možné spolehlivě dovozovat citelné omezení obvyklého způsobu života poškozené v rozsahu minimálně 6 týdnů *v přímém důsledku* omezení osobní svobody ze strany obžalovaného rdoušením, pokud poškozená i před činem trpěla vážnými psychickými problémy a znalkyní z odvětví psychiatrie bylo zhoršení poruchy osobnosti u poškozené označeno jen za středně závažné. Poškozená brzy po činu docházela do zaměstnání a navazovala společenské kontakty.
71. Obžalovaný u trestných činů znásilnění a omezování osobní svobody jednotlivě věděl, že svým jednáním poruší nebo ohrozí zájmy chráněné trestním zákoníkem, a chtěl takové porušení nebo ohrožení zájmů způsobit, respektive chtěl vykonat na poškozené pohlavní styk a po ukončení sexuálního útoku chtěl poškozené omezit osobní svobodu rdoušením, aby přestala křičet. Tuto trestnou činnost tedy obžalovaný spáchal *v přímém úmyslu* dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
72. Obžalovaný se dopustil i přečinu **neposkytnutí pomoci** podle § 150 odst. 1 tr. zákoníku. Bylo odpovídající vyvodit minimálně nepřímý úmysl obžalovaného u neposkytnutí pomoci poškozené, která nepochybně vykazovala známky eventuální *vážné poruchy zdraví*. Nemá význam, jak vážné zranění poškozená ve skutečnosti utrpěla. Podstatné je, že se poškozená jevila být ve stavu vážné poruchy zdraví. Bezvědomí poškozené, jež nastalo po středně intenzivním rdousícím útoku obžalovaného a trvalo po celou dobu před odchodem obžalovaného z místa činu, a dále nejméně zpočátku těžké dýchání poškozené, na které poukazoval obžalovaný v přečtené výpovědi obviněného z přípravného řízení, atributy případné vážné poruchy zdraví bezesporu naplňovalo. Obžalovaný mohl pomoc poskytnout bez nebezpečí pro sebe či jiného. Tímto druhem nebezpečí se nemíní strach obžalovaného z možného postihu v trestním řízení. Povaha potřebné pomoci odvisí od charakteru konkrétního případu. Povinnost k poskytnutí pomoci dopadá na každého v dosahu ohrožené osoby, pokud již efektivně neposkytuje pomoc osoba jiná (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 3. 2020, sp. zn. 8 Tdo 144/2020, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 47/2020).
73. Za jednoznačně prokazatelné bylo možno shledat, že obžalovaný odešel z místa činu a neposkytl poškozené potřebnou dostatečnou pomoc spočívající například v zabezpečení příjezdu záchranné služby, nebo převozu do nemocničního zařízení, ani přes jinou osobu, ač mu v tom objektivně nic nebránilo, včetně jazykové bariéry. Obžalovaný mohl vzbudit například spolubydlící na ubytovně, aby mu pomohli adekvátní pomoc poškozené zajistit. Poškozená, přestože dýchala, jak obžalovaný v době vlastní přítomnosti na místě sledoval, ležela po rdousícím útoku před odchodem obžalovaného z místa činu po celou dobu na břiše na zemi v bezvědomí. Položení poškozené na břicho s hlavou na bok nebylo dostačující k dosažení ochrany zdraví poškozené tak, že by u obžalovaného nevznikla trestní odpovědnost za neposkytnutí pomoci.

Obžalovaný jinak poškozenou nezkontroloval, zda nemá na těle zranění, a pro stav bezvědomí si musel být vědom *nejméně* rizika vážného následku na zdraví poškozené. Postup obžalovaného, který po činu tělo poškozené umístil do uvedené ochranné polohy, však znamenal, že úmysl obžalovaného nesměřoval průkazně k neposkytnutí pomoci jinému, který byl *v nebezpečí smrti* – což představuje variantu právní kvalifikace dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku.

74. Obžalovaný věděl, že by neposkytnutím pomoci mohl porušit/ohrozit zájem na ochraně zdraví jiného člověka, a pro tento případ byl s následkem srozuměn. Jednal tedy *v nepřímém úmyslu* dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
75. Obžalovaný dále svým *jednáním jako celkem* poškozené [REDAKCE] způsobil zranění, a to drobnou odřeninu na špičce nosu, drobné odřeniny v koutcích úst a nad horním rtem, tržnou ranku na vnitřní straně dolního rtu, škrábanec v dolní části levé tváře délky cca 6 cm, odřeniny pod bradou, menší odřeniny na levé části krku, drobné odřeniny na zádech cca 10 cm pod krkem, škrábanec v oblasti levé lopatky délky cca 10 cm a pod ním několik menších škrábanců a menší podlitinu, škrábanec na zádech nad pravou lopatkou délky cca 4 cm, otlaky nad oběma patami, podlitinu v oblasti levého prsu vlevo od bradavky rozměru cca 2 x 4 cm, 2 červené skvrny v oblasti mezi levým prsem a pupíkem rozměrů cca 3 x 4 cm a 2 x 2 cm, shluk menších podlitin a škrábanců pod krkem vpředu na levé straně v oblasti klíční kosti rozměrů cca 7 x 4 cm, otlak nad pravým prsem ve směru do podpaží, 2 drobné odřeniny pod pupíkem, větší podlitinu pod levým kolenem, drobné odřeniny na levé paži v oblasti kosti vřetení a v loketní jamce, otlak na pravé paži pod loktem, odřeniny na levé dlani a levém ukazováčku z vnitřní strany a na palci pravé ruky, kontuzi krku se zhmožděním, hematom na krku a hrudníku a sufuzi na hlasívkách.
76. Poranění poškozené [REDAKCE] byla prokázána soudně lékařským znaleckým posudkem [REDAKCE], lékařskou zprávou [REDAKCE] nemocnice ORL ze dne [REDAKCE] 2022 (č. l. 116), protokolem o prohlídce těla poškozené z data [REDAKCE] 2022 spolu s fotodokumentací (č. l. 139 – 143) i svědeckou výpovědí poškozené. Poškozená byla hospitalizována dne [REDAKCE] 2022 v [REDAKCE] nemocnici, ve stejný den byla na žádost poškozené hospitalizace ukončena. Cítila bolesti krku, rtu a na levém prsu, jak bylo kompletně patrné z lékařské zprávy [REDAKCE] nemocnice, Gynekologického a Porodnického oddělení ze dne [REDAKCE] 2022 (č. l. 115), v níž byly současně zaznamenány petechie na krku.
77. Skutečnost, že by popsaná zranění poškozené nemusela být způsobena *v příčinné souvislosti* s jednáním obžalovaného, avšak například přelézáním plotu poškozenou u branky rodinného domu, kde dle výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] po činu hledala pomoc, byla znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalce [REDAKCE], jakož i v kontextu s prokázaným popisem skutku obžalovaného, shledána soudem jako *vysoce nepravděpodobná až důkazně nad rozumnou pochybnost vyloučená*. Výjimkou byla oděrka na levém stehně, která mohla překonáváním plotu dobře vzniknout, což bylo pro charakter rány vymezeno znalcem soudním lékařem – tato odřenina proto nebyla do obžaloby ani výroku o vině rozsudku skutkově pojata.
78. Zranění krku se u poškozené projevovalo bolestmi i zhoršeným polykáním, jak korespondovalo s lékařskou zprávou [REDAKCE] nemocnice ORL z [REDAKCE] 2022, ve které byl co do poškozenou udávaných potíží deklarován pocit otoku krku (č. l. 116). Pro nošení lékařsky předepsaného krčního límce, bolesti a dodržování klidového režimu byla poškozená podstatně omezena v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 7 dní.
79. Obžalovaný takto poškozené úmyslně ublížil na zdraví, čímž naplnil všechny znaky skutkové podstaty přechodu **ublížení na zdraví** podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku. *Jednočinný souběh* tohoto *úmyslného* trestného činu s ostatními na vinu vyslovenými trestnými činy nebyl vyloučen. U poškozené nastala porucha zdraví, která jí znesnadnila obvyklý způsob života po dobu

minimálně 7 dnů (§ 122 odst. 1 tr. zákoníku, ve spojení mj. s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2018, sp. zn. 7 Tdo 12/2018).

80. Obžalovaný musel být pro mechanismus a intenzitu použitého násilí či pohybů proti tělu poškozené srozuměn se vznikem takových či obdobných následků na zdraví poškozené, protože skutek spáchal nejméně *v nepřímém úmyslu* dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Nepřímý úmysl k ublížení na zdraví, které nastalo *zásadně* poraněním krku poškozené, avšak v komplexu i jinými způsobenými zraněními, dopadal i na počáteční část skutku, kdy obžalovaný k sobě otočil tělo poškozené, načež poškozená po držení obžalovaným upadla dozadu na zem a obžalovaný svým tělem spadl na poškozenou. Je lhostejno, zda poškozená začala padat na zem i vlivem případného vlastního úkroku vzad. Těžká újma na zdraví bezprostředně poškozené nehrozila a nebyla kryta úmyslem pachatele, aby se jednalo o pokus zločinu těžkého ublížení na zdraví dle § 145 odst. 1 tr. zákoníku a § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

C. Tresty

81. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činů. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
82. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení a následky činů, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
83. Obžalovaný [REDAKCE] se u hlavního líčení *doznal jen dílem* ke skutkové části jednání. Nedoznání se k trestným činům dle obžaloby, včetně úmyslného zavinění, *obecně* nelze klást obžalovanému k tíži. Je mimoto nutno zdůraznit, že pokud obžalovaný popíral zločin pokusu vraždy, tato právní kvalifikace ani nebyla soudem seznána odpovídající okolnostem případu a úmyslu obžalovaného. Vysoce negativní chování obžalovaného po rdoušení poškozené, které i přes bezvědomí neposkytl potřebnou pomoc a odešel na ubytovnu umýt se a spát, bylo zohledněno již v právní kvalifikaci trestným činem neposkytnutí pomoci dle § 150 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný v trestním řízení sepsal krátký omluvný dopis poškozené (č. l. 600) a projevil lítost i stud nad skutkem, kterého se proti poškozené dopustil, včetně vůle k budoucí peněžité náhradě nemajetkové újmy pro poškozenou. Snahu po nápravě obžalovaný proklamoval i v rámci znaleckého psychologického vyšetření (bod 6. závěrů znaleckého posudku, č. l. 385). Ve dnech po spáchání skutku se obžalovaný dle výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] – spolubydlících z ubytovny choval jinak než obvykle, méně mluvil, odmítl jít společně na pivo. Relevantní absenci sebereflexe tak soud u obžalovaného neshledal.
84. Obžalovanému byl uložen **úhrnný trest** podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Uložení úhrnného trestu je možné tehdy, odsuzuje-li soud obžalovaného za 2 nebo více trestných činů.
85. Soud konstatuje polehčující okolnost dosavadního vedení *řádného života* dle § 41 písm. p) tr. zákoníku. V opisu z rejstříku trestů ani v opisu z evidence přestupků není veden žádný záznam o protiprávním jednání z České republiky, opis z rejstříku trestů neobsahuje ani trestní záznamy z jiného státu. V zaměstnání byl obžalovaný hodnocen kladně (č. l. 564). Kolegové z práce i spolubydlící z ubytovny si nevybavili jakýkoliv akt agrese ze strany obžalovaného, jak vyplynulo ze svědeckých výpovědí [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pro obžalovaného se bude jednat o první výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody a i samotný výkon vazby má nepochybně na obžalovaného účelný nápravný dopad. Přitěžující okolností bylo u obžalovaného

spáchání *více (4) trestných činů* ve smyslu § 42 písm. n) tr. zákoníku. Obžalovaný byl odsouzen za 1 zločin a 3 přečiny. Soud ve výroku o trestu zohlednil pokus trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, v intencích § 39 odst. 7 písm. c) tr. zákoníku. V trestové otázce byla zvažována i forma zavinění – přímý úmysl dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku u znásilnění a omezování osobní svobody a nepřímý úmysl dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku k trestným činům ublížení na zdraví a neposkytnutí pomoci. Způsobení psychických útrap jako znak kvalifikované skutkové podstaty zločinu omezování osobní svobody podle § 171 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku bylo jako těžší následek dle § 17 písm. a) tr. zákoníku spjato s nedbalostním zaviněním ve formě nejméně nevědomé nedbalosti dle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Se zřetelem k závažnosti provedení skutku rdoušení obžalovaný bezpochyby vědět měl a mohl, že by poškozené mohl způsobit psychické trauma.

86. Bylo vzato v úvahu, že u obžalovaného je podle závěru znalce psychologa *resocializace* možná. Obžalovaný není primárním agresorem, netrpí sexuální deviací, poruchou osobnosti ani závislostí na návykových látkách. Činů se dopustil *pod značným vlivem alkoholu*, kdy škodlivého a nadměrného požívání alkoholu se má do budoucna vyvarovat s cílem ochrany společnosti. Ochranné protialkoholní léčení však nebylo posouzeno ve smyslu § 99 tr. zákoníku jako zákonné ani potřebné, v souladu se znaleckým posudkem psychiatra, který žádnou formu ochranné léčby nedoporučoval.
87. Soud u druhu a délky trestu komplexně vyhodnotil všechny okolnosti případu, které byly značně závažné.
88. Za přiměřený **úhrnný trest** v rámci zákonné trestní sazby, která podle § 171 odst. 3 tr. zákoníku činí 2 léta až 8 let, shledal soud vzhledem k osobě obžalovaného a zásadním okolnostem věci trest odnětí svobody mírně pod polovinou trestní sazby stanovené zákonem, a to trest v trvání **4 let a 6 měsíců**. Nejedná se o trest mírný ani nelegitimně přísný. Soud pokládal za proporcionální uložit obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 4 let a 6 měsíců, a nikoli trest kratší, a tedy nezbytně jako trest nepodmíněný, neboť podmíněný odklad výkonu trestu odnětí svobody je přípustný jen u odnětí svobody do 3 let a alternativní trestní postih by neodpovídal povaze a závažnosti trestných činů. Obžalovaný spáchal 1 zločin a 3 přečiny. Omezení osobní svobody dle § 171 tr. zákoníku lze pak vykonat skutkově různým protiprávním jednáním, kdy v tomto případě bylo provedeno *závažným způsobem* – intenzivním kratším rdoušením poškozené se střední intenzitou násilí, se vznikem bezvědomí i následku na zdraví, které skutkově toliko nedosahovalo úrovně pokusu vraždy. Trest odnětí svobody v trvání 4 let a 6 měsíců se jevil pro obžalovaného za spáchané 4 trestné činy dostatečně účelným trestem.
89. Účelem trestu v obecném smyslu je ochrana společnosti před kriminalitou. Trest ukládaný pachateli v sobě spojuje jak moment trestní represe a prevence ve vztahu k pachateli (individuální represe a individuální prevence), tak i moment výchovného působení na ostatní členy společnosti (generální prevence). Prevenci i represí je třeba chápat v každém individuálním případě vyváženou formou, neboť jen pak individuální prevence působí jako prostředek prevence generální. Povýšení momentu trestní represe by ve skutečnosti znamenalo trestání v rozporu se zákonem (z nálezů Ústavního soudu ČR ze dne 23. 4. 1998, sp. zn. IV. ÚS 463/97). Soud dovodil, že bude-li obžalovaný ve výkonu trestu odnětí svobody *poprvé*, bude nepodmíněný trest odnětí svobody 4,5 roku pro obžalovaného adekvátním ponaučením, aby nepáchal trestné činy a vymezil se proti škodlivému požívání alkoholických nápojů, které bylo spouštěčem trestných činů. Nebylo tak nutno působit na obžalovaného delším trestem odnětí svobody.
90. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do **věznice s ostrahou**, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
91. Jako druhý trest byl obžalovanému uložen podle § 80 odst. 1, 2 tr. zákoníku **trest vyhoštění** z území České republiky na dobu **6 let**. Obžalovaný nemá stabilní blízké vazby na území České

republiky a spáchal závažné trestné činy, za které byl nyní odsouzen i k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Uložení obou trestů bylo ve věci se zřetelem k okolnostem případu nezbytné. Trest vyhoštění byl vyžadován zájmem bezpečnosti lidí a ochranou společnosti před další možnou trestnou činností obžalovaného na území České republiky, dostal-li by se opětovně pod značný vliv alkoholických nápojů. Délka trestu vyhoštění odpovídala povaze a závažnosti činů, včetně osoby obžalovaného a možností nápravy. Probíhající válečný stav v zemi státní příslušnosti pachatele není zákonným důvodem k neuložení trestu vyhoštění. Obžalovaný má na [REDAKCE] členy rodiny, i nezletilého syna. Ochrana je poskytována skrze případný institut odkladu výkonu trestu vyhoštění dle § 350b odst. 4, odst. 5 tr. řádu.

D. Náhrada škody a nemajetkové újmy

92. Soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl o povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě škody a nemajetkové újmy, které vznikly v příčinné souvislosti s trestnými činy spáchanými obžalovaným.
93. U poškozené **Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR**, IČO: 47114304, se jednalo o částku **12 232 Kč**, která byla vynaložena na zdravotnickou péči o poškozenou [REDAKCE] dle dokladu na č. l. 251 – 252. Náhrada škody hmotněprávně vycházela z § 2910 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, účinného od 1. 1. 2014 (dále jen „obč. zák.“), který reguluje odpovědnost škůdce za škodu z titulu porušení zákona, jaké nastalo i v předmětné věci.
94. Poškozená [REDAKCE] v trestním řízení vznesla požadavek na náhradu nemajetkové újmy jen za způsobené duševní útrapy v částce 150 000 Kč.
95. Obžalovaný trestnými činy zasáhl do *osobnostních práv* poškozené. Právy na ochranu osobnosti jsou mimo jiné právo na zdraví, svobodu a důstojnost (§ 81 obč. zák.). Tato práva byla u poškozené [REDAKCE] závažnou formou ze strany obžalovaného porušena. Obžalovaný způsobil poškozené jak fyzickou újmu na zdraví, za kterou však náhrada nemajetkové újmy *nebyla explicitě požadována*, tak psychickou újmu v důsledku pokusu znásilnění i rdoušení poškozené. Poškozená se dusila a nemožnost dýchání u ní vyvolala reálný strach ze smrti. Skutkem došlo ke středně těžké dekompenzaci emočně nestabilní poruchy osobnosti, ohledně níž se poškozená před činem podrobovala léčbě. Poškozená má dílčí návratové vzpomínky na závažné jednání obžalovaného a časté zlé sny. Není v zásadě psychicky schopna sexuálního styku s manželem. Byla vystavena traumatu. Na zadostiučinění v penězích má tudíž poškozená nepochybný nárok (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 8 Tdo 46/2013, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 14/2014).
96. Soud podle § 2957 obč. zák. zohlednil u způsobu i částky náhrady nemajetkové újmy okolnosti hodné zvláštního zřetele, a to úmyslný zásah obžalovaného do osobnostních práv poškozené. V příčinné souvislosti se skutkem by nebylo *bez dalšího dokazování* možno nemajetkovou újmu u poškozené – duševní útrapy jednoznačně kvantifikovat vyšším rozsahem částky peněžité náhrady, když poškozená trpěla už před jednáním obžalovaného emočně nestabilní poruchou osobnosti, se sebevražednými pokusy, a po činu vykazovala částečnou ztrátu paměti, která s vysokou pravděpodobností zamezila neprokázanému vzniku posttraumatické stresové poruchy, respektive více závažnému následku na psychickém zdraví poškozené. Poškozená však uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy za duševní útrapy v částce 150 000 Kč, která byla k okolnostem věci a trvajícím důsledkům na psychice poškozené plně proporcionální.
97. Soud proto v intencích § 2956 obč. zák., podle kterého bylo třeba odčinit způsobené duševní útrapy poškozené, rozhodl tak, že obžalovaný zaplatí poškozené peněžitou náhradu, která vyvažuje nemajetkovou újmu z pokusu znásilnění a z dokonaného citelného omezení osobní svobody rdoušením poškozené. Náhradu nemajetkové újmy pak s ohledem na způsob jednání obžalovaného a vysokou psychickou zátěž, se kterou byla poškozená skutkem obžalovaného

konfrontována, se zhoršením stavu léčené poruchy osobnosti, soud v adhezním řízení určil na požadovanou částku **150 000 Kč**.

98. Majetkové poměry obžalovaného nejsou samostatným rozhodným kritériem pro stanovení výše náhrady nemajetkové újmy – částka peněžní satisfakce pouze nemá být likvidační povahy. Nelze brát v potaz jen aktuální majetkovou situaci škůdce, když v případě řádného zaměstnání během nebo po výkonu trestu odnětí svobody by byl i nyní nemajetný obžalovaný nepochybně schopen náhradu nemajetkové újmy v částce 150 000 Kč postupně splácet. Obžalovaný nemá zdravotní omezení k výkonu práce a je obecně schopný dosahovat výdělku, jak sám uvedl u hlavního líčení.
99. Obžalovanému tedy byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost, aby poškozené [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy zaplatil částku 150 000 Kč, která byla odpovídající zásahu do osobnostních práv poškozené duševními útrapami.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně platně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Protože byl obžalovaný odsouzen i za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, právo požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost

poškozeného se pak podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (viz § 228 odst. 4 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 28. června 2023

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu